

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
427 East 13th Street New York City

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre New Yorkban... \$3.—
A vidéken... \$2.50
Egyes szám... 3c.

A BEVÁNDORLÓ

Editorial Rooms:
327 East 13th Street New York City

SUBSCRIPTION:
Per annum, in N. Y. City... \$3.—
United States... \$2.50
Single copy... 3c.

MEGJELEN KEDDEN ÉS PÉNTEKEN.

Szerkeszti: SINGER MIHÁLY.

EGYES SZÁM ÁRA 3 CENT.

V. Évfolyam. 26. szám.

NEW YORK, N. Y., PASSAIC, N. J., PITTSBURG, Pa., KEDD, 1908. MÁRZSIUS 31-én.

V. Year. No. 26.

A ROSSZ TETT ÁTKA.

ÉRZIK MÁR ODAHAZA HENGELMÜLLER MULASZTÁSÁT.

Mikor 1894-ben a „Magyar Híradó” című lapot megalapítottam New Yorkban, első közelesemnek azt tartottam, hogy felhívjam a magyar kormány figyelmét azokra az útlevelekre, amelyeket az amerikai pánzlávok már akkor folytattak. Azóta sok százszérvél érkezték hazulról ide a tótok s a muszka agitátorok egyre nagyobb tevékenységet fejtettek ki.

Én és velem együtt az akkori magyar lapok szerkesztői hiába emeltük fel szavunkat. Hiába hangsúlyoztuk hazafias tót papok ideküldésének szükségességét. Hiába kértük a magyar kormányt, utasítani a washingtoni nagykövetet a pánzláv igazítások ellensúlyozására. Szavunkat figyelmen nem méltatták. Eleinte egyáltalán nem törődtek az Amerikába szakadt magyar honosokkal s mikor a kivándorlás akkora mérvet ért, hogy azt — akarva, nem-akarva, — észrevenniük KELLETT, egyedül a dollárokat számították, amelyek az amerikai bányákból a magyarországi pénzpiacra kerültek. Hogy itt Amerikában hány lélek vész el Magyarországra néve s hogy hány lélekbe csopogtatott ellenséges indulatokat Magyarországra ellen, hidegen hagyta az illetékes körököt s hidegen hagyta különösen a washingtoni nagykövét a kegyelmisségét.

Én temérdek cikkben rámutattam, hogy az amerikai pánzlávok igazításai engem sem bántanának oly nagy mérvben, ha a tótok, akikbe magyarellenes érzelmeket plántálnak a muszka bérencék, itt maradnának, vagy innen elmennének akár Muszkaországba. A pánzlávok garázdálkodását veszélyesnek láttam Magyarországra néve anynyiban, amennyiben tartottam től, hogy a magyarellenes indulatokkal telt tótok valamikor visszatérnek Magyarországra s az innen magukkal vitt méreggel megmérgezik az otthon élő, békessegen élő tótokat. Ebbeli félelmemben támadtam régebben és támadom most is Hengelmüller urat, aki ölbetett kézzel nézte, mint nevelnek itt egy ellenséges hadat, amely valamikor pusztító hadjárata fog kelni Magyarországra ellen.

Félelmem jogosultságát s támadásaim jogosultságát bizonyítja egy PÁN-SZLÁVIZMUS ABAUJBAN című cikk, mely a „KASSAI HIRLAP” márciusi tízenegyedik számában jelent meg.

Adom ezt a cikket. Hadd olvassa el Hengelmüller báró és hadd verje aztán a mellét, ha van benne a lelkiismeretességnek egy szikrája.

Ime a cikk:
„Amerikába szakadt véreink a múlt év második felében seregesszerűen vándoroltak vissza az édes Hazába. Szeretettel fogadtuk őket. Örültünk, hogy azok a munkás kezek, melyek az ozeánokon túli mostohaanyának kincseket gyűjtöttek, most az édesanya, a magyar Haza felvirágoztatására szentelik munkacerejükét.

A magyar visszavándorlóknak nem esalódtunk. Nagynehezen munkába állott nagy részük s mindannyian jó hazafinak is mutatkoztak.

Másképp áll azonban a dolog a tótoknál. Itt, Abaujban, Kassa tözsomcséd-ságában, rémületes jelenségeket szemlélhetünk. Tót honfitársaink a pánzláv eszmékkel megfertőztetve jöttek vissza. Az amerikai pánzláv agitátorok újságjaikban és gyűléseken folyton igazították őket hazájuk ellen. Sőt, elindulásuk előtt majdnem mindannyian megrendelték a magyargyalázó tót lapokat s ezeket részint keresztöltés alatt, részint zárt borítékokban küldték nekik, de kapják még azok is, akik elő nem fizettek. Így tehát nem elég, hogy tót testvéreink zsírját kiszívta a

lelketlen újvilág, nem elég, hogy ott lépten-nyomon beléjük oltották a magyargyűlölet mérget, még itthon is maszlagolják őket a hazaáruló gazemberek.

A megye északkéleti szögletének minden falujában van 8—10 ilyen visszavándorlott. Szívük termékeny talajnak bizonyult a pánzláv eszmék befogadására s most a beléjük oltott mérget csopogtatják a józan és békés tót lakosság szívébe. Gyűlöletes munkájuknak eredménye is van, MELY LEGINKÁB A MAGYAROSÍTÁS NEMES FELADATÁT TELJESÍTŐ NÉPISKOLÁK IRÁNTI ELLENSZENVÉBEN NYILVÁNUL. Már-már attól lehet tartani, hogy vasvillákkal akadályozzák meg az eddig szépen terjedő magyarosodást. A fanatikus népségtől minden kitélik. Nem fél az sem szuronytól, sem golyótól; a szép szó nem fog rajta: hova jutunk hát? Bevárjuk, míg a nép teleszívja magát a hazaárulók által hirdett és elég hatásosan terjesztett eszmékkel, megvárjuk, míg a hazafias tanítóknak véres verejtékkel végzett munkáját teljesen tönkreteszik s tótjainknak szívéből végképp kiirtják a magyar Haza iránti szeretetet és hűséget s aztán esendőt, meg katonát küldünk ellenük, hogy gyilkolják le őket a — mi rideg közönytünkért, mondhatni élethetlenségünkért?

Felhívjuk e jelenségre a főispán ur figyelmét. Vizsgáltsa meg a járási és községi elöljáróságokkal az ügyet, tételesen magának mindenről kimerítő jelentést s ha kell, kérjen a kormánytól orvoslást. Mindenesetre meg kell vonni a pánzláv lapoktól a postaszállítás kezelményét, de meg kell akadályozni a zárt borítékokban való becsenpésztést is. Szerkesztessen a kormány a tót nép számára hazafias magyar lapokat. Az ifjabb generáció már olvashatja és megértheti azokat s így hazafias szellemben nevelődnek, mely átragad az öregebbekre is.”

Igy szól a Kassa Hírlap cikke, a melynek minden egyes szava igazat ad nekünk s mindmennyi vádléval a magyar kormány és a washingtoni nagykövét ellen.

De odahaza a bajoknak még csak kezdetén vannak. A bajok, melyeket a Kassai Hírlap oly élénken lefest, fokozódnak fognak, ha csak a nemzeti kormány valahára fel nem ébred botrányosan sokáig tartó álmából.

Gyors intézkedéssel talán még elejét veheti a fokozódó bajoknak. Sürögessen kell intézkednie, hogy hazafias tót papok küldessenek Amerikába. És sürgősen vissza kell hívni azt a nagykövetet, aki látta a bajok keletkezését és ezeknek elnyomásáról gondoskodni nem akart. Ha Hengelmüller ur helyébe oly nagykövét kerül Washingtonba, aki a tót papokat igaz szívvel segíti a pánzláv aknamunka ellensúlyozásában, akkor esetleg még elejét lehet venni oly bajoknak, amelyek később sem szuronyokkal, sem ágyugolyókkal orvosolhatók nem lesznek.

Ha a magyar kormány eddig nem akarta meghallgatni az amerikai magyar újságok hazafias panaszát, nyissa meg fülét valahára azoknak a tényeknek, amelyeket a Kassai Hírlap felsorol.

Singer Mihály.

A B O M B A.

New yorki munkanélküliek elkeseredése.

A nyomornak hallgatnia kell. Így parancsolják rá még Amerikában is az emberre. Csak a nép zsírján meghízott

gazdagok gyülekezhetnek, fűntethetnek, tehetnek, amit akarnak. Őket nem kötelezi sem az isteni, sem az emberi törvény. Csak a szegény embernek nem szabad mocezzani.

Igy láttuk ezt szombaton délután New Yorkban is. Ebben a rengeteg városban, ahol a mesés vagyon mellett nagy és szivrendítő az emberi nyomor. Ezek a nyomorultak, akik szívesen dolgoznának, hogy megélhessenek, szombaton délután felvonultatták nyomorukat. Kimentek a Union Square nevű nagy térszere, hogy a munkához és ennek kapcsán a kenyérhez való jogukat proklamálják. A hatóság azonban ugy találta, hogy a nyomornak hallgatni kell. Sérthetne a jóllakottak, a gazdagok fülét. Megtiltották a munkátlanoknak, hogy Istennek szabad egy alatt elmondhassák, miképp éhesek, daczára annak, hogy dolgozni akarnak.

A rendőrök tovább mentek. Ha feljebbvalók eltiltják a munkátlanokat a szőlástól, ők Istennek tetsző munkákat vételek teljesíteni, amikor a nyomorgókat gyülekezni sem engedik. Rendőrbotjaikkal megmutatták, hogy ők az urak. Fűtöttek öregeket és ifjakat, férfiakat és asszonyokat.

Ekkor elsült egy bomba. A bombavető egy Siberian Selig nevű Muszkaországából bevándorolt szabó volt. A szerencsétlen ember azt hitte, hogy most is Muszkaországban van. Joggal hihette. Különségre a rendőrhörök alig tanították meg őt.

Bombája azonban csak ő benne tört kárt. Darabokra szakgatta a testét s egy barátját nyomban megölte. A rendőrök kisebb-nagyobb sérüléseket szenvedtek, de egyikük sem forog veszélyben.

A bombavetőt halálközeli állapotban vitték a kórházba. Ott azt vallotta, hogy a rendőrök üttették-verték őt, ezért akarta a bombát kőgöngyölni. Mikor bement a vallomását, meghalt.

SEGÉLYEGYLET BÁLJA.

A jubiláris ünnepség szépen sikerült.

Lezajlott. Elhunyt a hangverseny és bál is, amelyivel a new yorki magyar segélyegylet fennállásának tizedik évfordulóját ünnepelte. És hozzátéhetjük, hogy feltűnően szépen sikerült. Ez a siker persze az egész bizottság összhangzatos működésének eredménye, de első sorban megilleti az elismerés Steen Adolf, Roth Gyula, Steinberger Márton és Horváth József urakat, akik fáradságos munkát végeztek.

A Waldorf Astoria termeit megtöltötte az itteni magyarság, de a bál-annyá közül csak Gerster Árpád né dr. urasszony volt jelen. Hengelmüller báró nagykövét, akinek neje értesüléssünk szerint gyengélkedik, a hangverseny végéig ott volt a mulatságon. A hangverseny minden egyes számait élénken megtapsolták. Legzajosabb sikereket arattak Réthy Laura, Burgstaller és Köcsessy-Lichtenstein.

A segélyegylet vezetősége a jubileum alkalmából kábelsürgőnyt menesztett Wekerle miniszterelnökhöz.

Ugyancsak a jubileumból kifolyólag mi hosszabban fogunk a segélyegylettel foglalkozni lapunk jövő számában. Kötelességünknek tartjuk azonban a bált rendező bizottságnak már most megmondani, hogy valamivel nagyobb tapintattal ez alkalommal lelkes barátokat szerezhettek volna a segélyegyletnek. Ha egy uriember Passaicról New Yorkba elfárad az ünnepségre, ezt nagyobb tisztelet illeti, mint akár Bornemissa bárót, aki eljön táncot rendezni. Részak János ur különben nyugodt lehet, az ő egyszerű ruhájában több tisztelője van, mint számoknak azok közül, akik feeskafarku ruhában feszengetek ott s azt hitték magukról, hogy aki feeskafarku, az már — ur is.

AZ ELNÖK ÜZENETE.

ROOSEVELT TIVADAR BÉKÍTŐ SZELLEME.

Megigértük lapunk pénteki számában, hogy kimerítően fogunk foglalkozni azzal az üzenettel, amelyet az Egyesült Államok elnöke terjesztett az Egyesült Államok kongresszusa elé.

Annál szívesebben váltjuk be ebbeli ígéretünket, mert a Roosevelt-ellenes lapok, amelyek egytől-egyig dicsérik az üzenet tartalmát, siettek kijelenteni, hogy ez a hatalmas és az ország megnyugtatóra irányuló okmány a közeledő — elnökválasztásra való tekintettel lett megírva.

Feltéve, hogy a Roosevelt-ellenes lapoknak igazuk van — akkor kevésbé jó az üzenet és kevésbé alkalmas arra, hogy rendet hozzon a létező zavarba, életet a kétségbeesztés tésedébe?

Aki nem pártsemponok vezérelnek, hanem a közjó, azok nem az állítólagos indokokat keresik, amelyek az üzenet megírását sugalmazták, hanem nézik magát az üzenetet, amelyet örömmel kell fogadnunk, miután Roosevelt ellenségei is bevállják, hogy a kedélyek lecsillapítására, a megbontott rend helyreállítására alkalmas.

Aki azonban Rooseveltet nem a párt-szenvedély rossz szemüvegén tanulmányozta és nézi, aki tárgyilagosan iparkodott Roosevelttel mint polgárral, tisztviselővel és — emberrel megismerkedni, az tudja, hogy őt semminemű párttekinet nem bírhat arra, hogy meggyőződése ellenére cselekedjék. A szóbanforgó üzenetet tehát nem az elnökválasztásra való tekintet, hanem egy népének sorsával komolyan törődő államférfiú jobb belátása sugalmazta.

Amit különben Roosevelt Tivadar e jelenlegi üzenetében mondott, sem nem új, sem nem meglepő. Visszhangja az a nép jogaiért küzdő ama szellemnek, amely az elnöknek minden megnyilatkozását jellemezte. Új és meglepő csak a beküldés és kibékítő hang, amely jótékonyan vonul végig az üzeneten s amely hangtól várják azt, hogy azok, akik a válságot megteremtették, serényen hozzálátanak ismét az ipari és kereskedelmi élet fellendítéséhez.

Roosevelt mostani üzenetének három kiemelkedő pontja van. Az egyik pont tanúságot tesz emberbaráti érzelméről, amennyiben ismét arra utal, hogy a gyermekeknek gyári munkára való alkalmaztatásának véget kell vetni, vagy legalább is oly korlátok közé kell szorítani, hogy a társadalmon meg ne boshullassa magát, hogy az országnak testileg és lelkileg egészséges újabb nemzedék nevelterhessék.

Az üzenet második pontjában Roosevelt megfélel a munkásvilág jogosult követelésének, abbéli követelésének, hogy a munkaadót felelősség terhelje a munkással szemben, ha ez utóbbit munkája közben baleset éri. E törvényjavaslat tárgyalására különösen utalja az elnök a kongresszust s több mint valószínű, hogy ez a javaslat még ebben az ülészakban törvényerőre fog emelkedni. Akkor azután megszűnik majd az a felháborító jelenség, amelyet a legtöbb bányászerekeslétségek alkalmából kellett észlelnünk, hogy, tudniillik, a munkaadók vétkes könnyelműsége folytán elpusztult munkások hátramaradottjai érdekében a koldus-társisnyával kellett végigháználni az országot.

Az üzenet harmadik kiemelkedő pontja a jelen válságos időknek akar véget vetni. Roosevelt arra inti ugyan is a kongresszust, hogy a törvényes keretben dolgozó trusztok és vállalkozások érdekében a truszt-ellenes törvényt meg kell változtatni.

Ebbeli intézkedésében Roosevelt hosszabban foglalkozik a truszt fogalmának fejtegetésével és e fejtegetéséi-

ben letér arról a harcziás állásponttól, melyet eddig minden egyes elnök megnyilatkozásában a trusztokkal szemben elfoglalt.

A trusztok sajtó-organumai úgy, mint a többi lapok, örömmel fogadták ezeket a kibékítő fejtegetéseket s mindmennyi lap abbéli meggyőződésének ad kifejezést, hogy az elnök üzenete folytatán az ipar és kereskedelem ismét visszatér a régi kerékvágásba.

Ezt kívánjuk mi is ama sok ezer honfitársunk érdekében, akik a hosszú válság alatt dolgos kezeiket pihentetni kénszerültek.

MEGINT A BEVÁNDORLÓK.

New York állam földműveseket szeretne látni.

New York állam fővárosából, Albanyból jelentik, hogy Merritt képviselő javaslatot terjesztett a törvényhozás elé, amelyvel a New York állami földművelési minisztériumot oda akarja utasítani, hogy a munkát keresők érdekében az állam ipari és földművelési viszonyairól hozza nyilvánosságra az összes rendelkezésre álló adatokat.

E javaslattal egyetemben Merritt kimutatja, hogy a legutolsó három esztendőben egymillióhetvenhatcsernyegyszázhatvanhárom bevándorló telepedett le New York államban, legfőképpen közülök Európa déli államaiból érkeztek ide. Ezek a bevándorlók 1907-ben háromszázötven dollárt küldtek hazájukba, amelynek javarészt valószínűleg itt fektették volna be, ha az állam ipari és földművelési viszonyairól keitájékoztást nyertek volna. Azt is mondja Merritt, hogy a New York állam bevándorolt lakosai közül az utolsó hónapokban átlagosan vándoroltak vissza hazájukba, hogy sok pénzt vittek magukkal, amit ott elköltöttek s hogy a munkaviszonyok javulásával ismét visszatérnek ide, de akkor már egy garas sem lesz a zsebköbükben.

A javaslat beterveztése után közvetlenül a földművelésügyi minisztérium hivatalosan kijelentette, hogy New York állam még kétmillió földművelő képes befogadni, akiknek olesó áron juttathat farmokat, amelyeknek feldolgozásával a föld értéke legalább is megkétszereződne.

Konstatálja a minisztérium egyúttal azt is, hogy az utolsó három év bevándorlói közül százötvenezren azt vallották, hogy ők földművesek, de valóságban ezeken még egy tízedrésze sem adta magát itt a földművelés munkájára.

MEGFENYEGETETT BANYÁK.

Treadwell-féle aranybányák veszélyben.

Washington állambeli Scuttleből sürgönyzik, hogy az ottani Treadwell-féle aranybányák komoly veszedelemben forognak.

Nyolczszáz bányamunkás sztrájkra ment ugyanis, s a bányatulajdonosok a sztrájkolók ellen az Egyesült Államok katonaságát hívták hívták segítségül. Mihelyt a sztrájkolók ezt megtudták, tiz hordónyi dinamitot sajtítottak el a bányatársulat raktáraiból s kijelentették, hogy mihelyt katonaság érkezik a sztrájk színhelyére, azonnal levegőbe röpitik a bányákat.

E fenyegetés daczára az Alaska állambeli Fort Sewardból kirendelték az ott állomásozó katonaságot a bányák őrzésére. A katonaság már utnak indult és félt, hogy mire e sorok olvasóink kezébe kerülnek, már komolyabb összeütközések híre fog beérkezni hozzánk.

THE DOLLAR SAVINGS & TRUST COMPANY

MAGYAR OSZTÁLYA

YOUNGSTOWN, O.

VAGYON: \$1,500,000 PÉNZT KÜLD az 6-hazába és a világ minden részébe gyorsan, olcsón és pontosan. PÉNZBETÉTEK után 4 százalék kamatot fizet. ÜZLETVEZETŐ: Burger B. Lajos.

MAGYAROK AMERIKÁBAN.

BARNA ANDRÁS EGYIK BANYÁJA.

Lapunk február 25-iki számában egy terjedelmesebb közlemény kapcsán foglalkoztunk az Abanymegye felsőnovaji *Barna András* honfitársunkkal, aki vasszorgalmúval és eredményesen kitarásával egyszerű magyar gazdálkodóként amerikai többszörös bányatulajdonosra küzdött fel magát. Akkor azt az ígéretet tettük olvasóinknak, hogy mielőtt sorjait ejtjük, az érdemes férfi egyik bányáját fénykép-reprodukcióban mutatjuk be. Ígéretünket most váltjuk be. A bánya a vadregényes

MISKOLCI MINT FELOLVASÓ BERLINBEN. *Miskolci W. Henrik* hírlapíró, aki február 26-án hagyta el New Yorkot, ahol hosszú időken át magyar lapot szerkesztett, jelenleg Németország fővárosában, Berlinben él. A *Timár Dagobert* mérnök vezetése alatt álló ottani magyar egyesület felkérésére Miskolci márczius 14-én felolvasást tartott az egyesület helyiségében. A felolvasást, melyet zajosan megtapsoltak, résztvevő Magyarországnak berlini külképviselete is.

A BICSKA ÁLDOZATA. *New Jersey* állambeli *New Brunswick*-ből arról értesítik lapunkat, hogy ott a bieskának megint akadt munkája. S e munkának egy fiatal emberélet esett áldozatul. Öten estek neki a husz éves *Norák Mihály*-nak, aki Szatmármegyéből

TÁRCZA.

A REVOLVER.

Irtá: *Bródy Miksa*.

Volt az asztalon egy otromba buldog-revolver. Az asszony félt a börtönről, akik vasárnap délutánoként benyitogatnak a házakba, hogy onnan mindent elvigyenek. De bár hidegszomjú, nyugodt asszony volt, alkalomadtán nem merte volna használni a fegyvert. Csak úgy játszott vele, mint gyerekek az élő patkányval, amelyet a farkánál fognak meg, nehogy harapni tudjon. Ha jól el volt zárva, néha-néha ráfogta a férjére. Ijesztgette. A szeme ilyenkor hideg volt, mosolygott. A férfi nagyokat kacagott, majd gyengéden kicsavarta kezéből és visszatette szépen az asztalra. Kárpótlásul összevissza csókolgatta a fenyegető kezét.

Három év óta éltek együtt. Nagy Kálmán az egyik miniszteriumban dolgozott, ahol számmellenár volt. Kora reggeltől délután kettőig, sokszor estig is, amikor felgyülemlt a sok restaurancia. Az asszony főzött és türelmetlenül várta mindig haza a férjét, akit a három esztendő együttléte alatt nagyon megszokott.

Eddig nagyon egyszerűen folyt le tehát a házasságuk s eddig ez a történet is nagyon közönséges. Ami ezután történt, az még közönségesebb.

Akkor ködös idők jártak és mert tavasz is közel volt, mindenféle járványok pusztítottak a városban. És így nem is volt véletlen, hogy egy mérges délelőtt Kálmán a hivatalában harminczkilenc fokos lázt kapott, nem tudott dolgozni. Főnöke hazaküldte. Kocsiba ült, úgy sietett haza. Az előszoba ajtajához kulcsa volt; csendet és néki jutott a lakásba. A konyhában főtt az étel, de senki nem volt látható. A esél talán bevásárolni ment. Az úri-szobában sem volt senki; a hálószoba ajtaja zárva volt. De amikor Kálmán a kilincset megnyomta, belülről egy egész halk sikoly hallatszott.

Kálmán nem értett semmit ebből. De valamilyen ösztöne elkábította. Bambán nézett maga körül. Az asztalon meglátta a buldog-revolvert. Anélkül, hogy tudta volna, miért, odafutott s felragadta. Aztán egy rántással feltepte a hálószoba ajtaját.

Komisz, egyszerű történet. Agyonlőtte a két védtelen embert. Az asszony fehér melléből gyorsan szökött ki a keserűszagú vér, de Kálmán ezt nem látta, csak felesége kék szemét, amely máskor oly hideg volt, míg most kőhőben olvadt opál fényében égett. A másikat, a férfit, nem látta. Mire a cselédek és a szomszédok bejöttök, már minden elvégeztetett. Kálmán egy karosszékben ült szemközt a két halottal és nagyon fájlalta a fejét...

Komisz, egyszerű a történet, mint minden történet. Ugy hangzik, mintha újságíró írta volna meg egyéb szenzáció híján. Régen nem így volt. Ujabb volt az eféle mese s nem írták meg a lapok. De addig mesélték a mesevendégek, amíg az emberek könyv nélkül tanulták meg a meséjüket és el is jászottak. A régi félistenekkel és ismertekkel most uton-utfélen találkozunk, a mesevendő pedig a koponyáját verdesi, hogy az agyvelejének fájjon. Hogy az agyveleje új mesét mondjon neki, amit még nem írtak meg rendőri hírekben...

Kálmán is olyan hős volt, akiről már nem volna érdemes mesélni, ha ennek a komisz történetnek nem lett volna sokkal szebb, emberibb befejezése.

Az esküdtek természetesen felmentették a kétszeres gyilkost, a barátai meleg és néma kézzel gratuláltak neki; a hivatalában pedig előléptették.

— Kérlek, édesem, ne emlékezzess rá! Nem, ne beszélj róla, soha, soha! Megörülök, ha rá gondolok!

Az asszony törekeny volt, mint a méh szárnya és sárgaarcu volt, a szemében kékesfekete tűz csillogott és ellenkezni mert...

— De én akarom! és mindent tudni akarok! Sok vér folyt?

Miklós István chicagói ref. lelkész emlékezett meg a nagy napról. *Fröhlich János* kath. magyar plébános ünnepi istentiszteletre mentek azután a magyarok, és a plébános is nagyszabásu beszédben méltatta márczius tizenötödikének jelentőségét. A tulajdonképeni ünnepély a Turner Hallban volt, ahol *Bokor József* rendező-bizottsági elnök igen szépen kikerekített beszéddel nyitotta meg az ünnepséget. A himnusz elénkése után *dr. Mészáros Károly* mondotta el a magyar ünnepi beszédet, amelynek lelkesítő hatása alatt a zenekar több kuruze-dalt adott elő. Következtek hazafias szavak és énekek, de az ünnepély kimagasló részét *McLuerny A. Vilmos* angol beszéde képezte, aki a *south bendi polgármester képviselőt* vett részt a magyarok hazafias ünnepén. A polgármester helyettese, aki egyúttal a *south bendi közmunkatanács elnöke*, nemcsak történelmi visszpillantással üdvöndözötte meg a magyarokat, de arra is intette őket, hogy a nagy nap emlékével vonják le a maguk számára a következtetéseket, törekedjenek a saját függetlenségük megalapítására. Ehhez a függetlenséghez pedig nem a poros gyári levegőt át jutnak, hanem a mezei munka tiszta légkörén keresztül. Független és boldog csak az lehet, akinek saját földje, saját otthona van. — Az angol szónokot lelkesen megénekezte a magyarság.

HARCZ A HIVEKÉRT. Említettük, hogy *Harsányi László* ref. lelkész magyar református egyházközséget létesített New Yorkban s hogy a presbiterianusok átengedték neki a 14-ik utcai nagy templom kápolnáját. Ebből azután oly tollharc keletkezett, amely igazán megszügyenítő reánk, magyarokra nézve. *Lelkészek küzdenek egymás ellen a — hivekért.* Küzdenek pedig oly módon, mely nem válik becsületre sem a lelkészeknek, sem a magyarságnak. Így a *Heti Szemle* legutolsó számában az általunk is nagybecsült *Kúthy* esperes tollából oly cikkkel találkozunk, amely inkább ne íródott volna meg soha. *Kúthy* ur az új egyházban *Kontra*-egyházat lát, amelynek létezését — szerinte — minden áron meg kellene akadályozni. Nekünk semmi közünk a *reformátusok* belügyeihez, de igenis van közünk a magyarság ügyeihez. S a magyarság érdekében mi szívesen látjuk, ha tisztességes magyar lelkészek a művelődés terére irányítják a magyarokat, akiket a lelké-

szek harka kell, hogy elriaszson a templomból s a korecsába kergessen. Az amerikai magyar lapok nagy küzdelmeknek vannak kitéve, azért mi még sem panaszkodunk azon, hogy napról napra új lapok keletkeznek. Inkább örömmel üdvözöljük őket mint segítő-társakat a magyar érdekekért való küzdelmünkben. Tanuljanak valahára magyar lelkészeink valamit tőlünk, a világi magyar újságíróktól.

— Csak egyszer! Csak meg akarom csókolni!

— Nem szabad! Te kis bolond! Minek az neked.

Az asszony hirtelen eltaszította magától s merev tekintettel nézett rá:

— Mondd, — sutogta, — engem is meg fogsz ölni, ha megcsallak?

Kálmán egy ideig ostobán nézett az asszonyra; aki türelmetlenül megisméltelte a kérdést.

— Tudni akarom, meg fogsz ölni? A férfi még egyszer kivette zsebéből a revolvert, s miután meggyőződött róla, hogy el van zárva, az asszony homlokához szoritotta.

— Ezzel!... téged is, mint a másikat!...

Az asszony eszeveszettül csókolgatta férje kezét, látszott rajta, hogy beteg lesz a gyönyörtől.

— Szeretlek, imádlak, te édes! Te férfi!

A férfi pedig ismét zsebredugta a revolvert.

Kálmán lelkét égette a második feleség beteg, örült szerelme. Ugy érezte, hogy ez az asszony igazán az övé, százszor az övé, mert az egyéniségével, testének és lelkének minden ízével hódította meg. Ugy érezte, hogy ezt az asszonyt nem lehet elveszíteni, mert az maga a halál volna ránézve.

Közben nem vette észre, hogy a multja, épp a rettenetes multja végzetes számára. Az asszony szerette a veszedelmes játékokat...

A barátai, a hivatalársai, idegenek titkos találkozások alatt szerették a feleségét. Ő nem tudott semmit. Pedig az asszony valósággal gyűlölte az óvatosságot. Olyankor váltott titkos pillantásokat a szeretőjével, amikor azt érezte, hogy a férjének mindent látnia kell. Megtörtént az is, hogy abban az időben, amikor Kálmán hazatért a hivatalából, egy idegen férfit látott kijönni a lakásból.

— Ki volt ez az ur? — kérdezte az asszonyt.

— A szeretőm — felelte az s kihivo tekintettel nézett az urára.

MAGYAR AMERIKAI BANK

ÁLLAMI BANK

Elnök: W. H. BRYAN, volt állami bankvizsgáló.

32 BROADWAY - - NEW YORK

Ha-biztos helyen akarja pénzt tartani, vigye a **MAGYAR AMERIKAI BANKBA**, mert ez az egyedüli magyar, állami felügyelet alatt álló pénzintézet Amerikában, \$200.000.00 alaptőkével és tartalékkal.

Abban a bankban van pénze legbiztosabb helyen, mert arra az állam ügyvel fel és betétjére magas kamatot ad. Magyarországi képviselője a Magyar Pénzügyintézet Központi Hitelbankja és az ennek kötelekbe tartozó 450 vidéki pénzintézet 1000 millió korona alaptőke és betéttel.

BETÉTEKET CHECK ACCOUNTRA ELFOGAD.

Lecélbeni megkeresésre is készséggel szolgál felvilágosítással.

— A regény vége. Egy nap-sugaras regény nyert a minap az Ohio állambeli Elyriában egy magyar asszony öngyilkosságával megrázó befejezést. *Váradi József* honfitársunk odahaza beleszeretett *Balási Emmába*. Egybekeltek és Váradi, hogy feleségének megadhasson minden boldogságot, mindjárt a házasság első napjaiban kijött Amerikába kincseket keresni. Elyriában telepedett le, ahol az aczélgárban jól fizető munkát kapott. Megtakarított pénzt hazaküldte fiatal feleségének azzal, hogy jöjjön utána. Az asszony jött is szerető szívvel. Csakhogy közben beállott a pangás; Váradi elcseszt a keresetétől, és fiatal, szerető feleségének meg csak kenyeret sem bírt adni. Elkeseredtek. Az asszony elvégre

bejodolta magát a kis folyóba. Meghalt. Váradi emberfeletti bánatában öngyilkosságot akart elkövetni, de tetelében megakadályozták s most állandóan rendőri felügyelet alatt van.

MAGYAR ITALOK HUSVÉTRA. Aki a közelendő husvétünnepre *hamisítatlan magyar* borokkal, pálinkákkal akarja magát ellátni, forduljon idejekorán *Vidder Emil* urhoz, akinek hazai borokban és pálinkákban nagy raktára van. Pontos kiszolgálásról jutányos árak mellett kezeskedik. Minden levél így czimzendő: Mr. EMIL VIDDER, 44 Ave. C, NEW YORK.

TEMLOMÉPÍTÉS NEW BRUNSWICKON. A new brunswicki független magyar ref. egyház presbiteriuma f. hó 23-án megtartott ülésén úgy határozott, hogy templomot építenek. A szükséges előkészületeket tiszt. *Szabó László* lelkészük vezetése alatt már meg is tették s így legközelebb a magyarságnak egy új vára fog emelkedni. Hallomás szerint az alapkövételére két hazafias és áhítozatkész magyar nő selyemből magyar zászlót akar készíttetni s így a zászló felszentelése összeszennék az alapköv-szenteléssel.

A PITTSBURGI KONZUL VÉDŐI. Örömmel értesülünk arról, hogy a Pittsburg Coal Co. az utolsó pillanatban mégis csak elgondolkodott azon, hogy kegyetlenség abból a 150 dollárból, amit egy-egy övegynek kiírtettek, 135 dollárt temetési költség fejében le-

Kálmán mosolygott, de azért a lelkében háborgások dúltak. An annál jobban bizott az asszonyban, aki egyre merészebben üzte ezt a romantikus játékot. Kálmánnak a rettenetes férfiasága volt a végzet; ha nem lett volna feleségül multja, a második feleségének talán eszébe sem jutott volna a házasságtörés.

Egy izben felutaztak Bécsbe. Csak egy két napra, szórakozni. Az előkelő szálloda szőnyeges folyosóján Kálmán egy régi barátjával találkozott.

Nagyon megörült neki és bemutatatta a feleségének.

— Ifjúkori barátom, Jankovich föld-birtokos.

Megbeszéltek, hogy ebélnél találkoznai fognak, aztán elbucsnak.

— Csinos férfi, — mondta az asszony, amikor szobájukba vonultak.

Nagyek együtt ebédelték Jankovich Gyurkával; az asszony sok bort ivott és hangosan beszélt, mint ahogy némely magyarok szoktak, ha idegen földön vannak. Jankovich pezsgőt hozatott.

Kálmán ebéd után álmos lett s a szálló társalgójának egy kényelmes karosszékében elszunyólkált.

Amikor felébredt, nem látta a feleségét, sem Jankovichot. Ugy gondolta, hogy szobáikba távoztak. A lifthe ült s felvitette magátja harmadik emeletre. Ott laktak. A puha szőnyegen nem hallatszottak a lépések. Amikor szobája elé érkezett, megdöbbsent. Mintha oda-bentről suttogás hallatszott volna. Lassan nyomta meg a puha, zajtalan kilincset és óvatosan, alig félig, kinyitotta az ajtót.

Jankovich a pamlogon ült, a lába előtt térdelt Nagyné és csókolta Jankovich kezét. Egyikük sem vette észre, hogy valaki kinyitotta az ajtót. Egyikük sem vette észre, hogy az ajtó ismét becsukódott.

Kálmán reszkette, fázva ismét lement a lépcsőn, beült a társalgó karosszékébe és megrvárta, míg a felesége eljön érte.

vonni s a szerencsétlen özvegyeknek 15 dollárt nyomni a markukba. Azt írják nekünk, hogy a 150 dollárokat kifizették hiány nélkül, a temetési költségeket nem számították be senkinek. — Tiszt. *Kalassy Sándor* pittsburgi ref. lelkész felhasználja ezt az alkalmat arra, hogy megvédje *Bornemissza Gyula* báró urat azon támadásokkal szemben, amelyeket mi emelünk ellene, mint magyar konzul ellen. Azt írja ugyanis a „*Reformátusok Lapja*” legutóbbi számában: „*Egyik magyar lap a pittsburgi konzult is meghurcolta ebből az esetből kifolyólag, de kijelenthetjük, hogy egy ilyen ügyben még egyetlen állatunk ismert konzul se járt el oly szorgalommal és kötelességtudással, mint báró Bornemissza. E sorok írója a konzulhoz nem áll közel s beszélni is csak egyszer beszélt vele, de az igazságot éppen állásánál fogva nyitvárosságra kell hozni.*”

Azzal egyetértünk *Kalassy* tiszteletes ural, hogy „*egy ilyen ügyben még egyetlen állatunk ismert konzul se járt el OLY szorgalommal és kötelességtudással, mint báró Bornemissza.*” mert hát a konzul urak eddig egyáltalán nem jártak el magyar ügyekben. Mi vádoltuk *Bornemissza* urat azzal, s ezt a vádat ma is fenntartjuk, hogy a bánya-szerencsétlenség bekövetkezése után nem leltározta az elpusztult magyarok hagyatékát, amely most már nyilván véglegesen elveszett. Vádtuk őt azzal, hogy a hátramaradtok érdekében nem lépett fel hivatalos hatalmának egész súlyával, mert az özvegyeknek és árvaiknak a pi nézetűk szerint nemcsak a könyöradományhoz van joguk, de van joguk ahhoz is, hogy kártalanítsanak. Ennek kieszközölésére *Bornemissza* ur vállalta magára, de eddig eljárásának nyomatékát egyenesen eltilkolt még legközelebből érdekelte felek előtt is. S végül azzal vádoltuk *Bornemissza* urat, hogy egy magyar egyetlent magyar levélére német nyelven válaszolt s még most sem tartotta azt a hatalmas, közel tízezer magyar embert számláló egyetlet érdemesét arról értesíteni, hogy a magyar konzulástól csak tőredékét kapott német levelet. — Legyen *Kalassy* tiszteletes ur meggyőződve arról, hogy a *Bevándorló* elcsönk fogja *Bornemissza* ur homlokára köré fonnai az elismerés babérszörnyját, — ha rászólgál.

UTAZUNK OLCSÓN ÉS KÉNYELMESEN. Tudvalegő dolog, hogy a trusztok azt teszik a néppel, amit akarnak. Így tesz a hajóvonal, mely teljesen független a trusztól. Ez a ROTTERDAM—NEW YORKI VONAL, amelynek hajói nemcsak KILENCZ nap alatt teszik meg az utat innen Rotterdamba és Rotterdamból New Yorkba, de azonfelül a legnagyobb kényelemmel vannak berendezve és az ellátás mintaszor. MAGYAROK SZÁMÁRA MAGYAR PÉNZÉREKET ALKALMAZNAK. A viendői OLCSÓBB, mint bármely más hajóvonalon. Innen Rotterdamba fedélközben HUSZONNEGY DOLLÁR, másodosztályban NEGYVENÖT dollár, Rotterdamból New Yorkba fedélközben HUSZONÖT dollár, az itteni bevándorlási hivatalnak fizetendő négy dollárnyi fejadó persze külön fizetendő. Aki ezen olcsó, kényelmes és gyors hajókon utazni akar, vagy pedig hozzátartozóit ki akarja hozatni, forduljon bizalommal a hajótársulat new yorki ügynökéhez, *Láng József* magyar bankárhoz. Ez a cím: Mr. JOSEPH LÁNG, 1496 Second Ave., NEW YORK.

UJ PAPIÁK. A Connecticut állambeli *Bridgeportban* élő református magyarok teljes méltánylással lelkészeknek, tiszt. *Harsányi István* urnak nemes és komoly törekvései iránt, az elismerésüknek külsőleg is megadták a kifejezést. Uj paplakot emeltek számára. Az egyemeletes új parochia az ő modern berendezésével és tetsző külsejével nemcsak a derek lelkészek, de derek híveinek is büszkeségére válik. Párvöljűk *Harsányi István* lelkész urat az ő új hajlékában, amelyben azonban a szellem, a komoly törekvés a régi fog maradni.

YORKVILLEI MAGYAROKHOZ.

Tisztelettel értesítjük a New York Yorkville kerületében lakó magyarokat, hogy *SCHWABACH S. G.* magyar bankár ur, akinek üzleti helyisége az első avenue 1431 száma alatt van, a *Bevándorló* felvére előfizetéseket és hirdetéseket készre.

A *Bevándorló* kiadóhivatala.

KIS TÜKÖR.

Apróságok az amerikai magyarság köréből.

Levél a szerkesztőhöz. A következő levél kíséretében érkezett be az alant közölt vers:

„Kedves szerkesztő ur! Mit szól ehhez a kis költeményhez ha érdes hát tegye ki ha meg nem akar tegye be a papírkosárba maradjon tisztelője egy hü olvasója...”

Íme, itt a vers:

HOGY HA...

Hogy ha te az enyém lehetnél Akor a legboldogabb asszony A világon én volnék

Oh de mit ábrándozok én szegény asszony

Hisz az már ugyis lehetetlen, csak titkon gondolhatok rád

szerelem

mert szívemél már nem rendelkezem oda attam aszt másnak mielőtt tutam hogy mi az igaz szerelem. csak akkor tutam meg kedvesem mikor a te ölelé karjaidban pihentem, de azért mégis boldog vagyok mikor szép szemed rám ragyog.

Nem keresnek a Klücsök, Burger

József honfitársunk vendéglőjében történt, ahol a minap nagy társaság verődött össze. Ott volt a többek között Hunfalvy ügyvéd is.

Állt a muri jávában. Lassan ugyan, de biztosan, ürültek a poharak. Csak a furfangos ügyvéd tekintetét mindig körül vigyázva. Egy ifju magyart figyelt, aki sorra járta az asztalokat, mindegyik mellé minden székre leült, de pár pillanat múlva elégedetlenül kelt fel ismét. Megkérdezte hát Brugert, a tulajdonost:

— Ugyan, kérem, Burger ur, ki az a fiatal ember ott?

Burger elmosolyodott.

— Ez a szegény ember a szerencsését keresi. Mikor Taft hadügyminiszter itt volt a vendéglőben, ennek a szegény fiúnak meghibbant az elméje. Valahogy eltévesztett, melyik széken állt a miniszter, s azóta egyre csak azt keresi: eze az? Mert megállt, hogy ha arra a székre ül, amelyiken Taft állt, szerencsése lesz, felviszi Isten a sorát.

Hunfalvy nagyon elérzékenyedt, hívta a pinczért, hogy fizet.

— Korán van még, miért siet?

— Ennek a szegény fiúnak adok egy csenszét, hogy megtalálja a szerencsését — és felkelt, messze tolva el magát a széket, melyre a szerencsését kereső ifju persze azonnal leült.

A pinczér számolt, az ügyvéd pedig a széket kereső ifjut figyelte, aki, úgy látszott, boldog mosolyáról ítélve, megtalálta a szerencsését.

A számadás kész lett. Hosszu volt a lajstrom, és sok dollár volt a fizetni való.

— Jól számolta össze?

— Igenis, kérem!

Végignéz Hunfalvy a számadást, benyul a zsebébe és sűrű fejesóválások közt fizetve, szól:

— Ennyit az én klienseim nem keresnek meg.

É V I J E L E N T É S.

A Clevelandi Egyesült Magyar Egyletek.

Midőn be akarunk számolni szervezetünknek lefolyt évi működéséről, abban a helyzetben vagyunk, min a generális, kinek arról kell jelentést tennie, hogy ugyan mit is csinált, mit is végzett az ő hadserege a békének egy esztendejében. Mikor a hazát kívülről fenyegeti veszély, avagy oly belső zavarok dühnek, melyek során a rendet csak fegyverrel fenntartani, sereggel lehet teljesen fenntartani, mindenkit áthat annak szükséges volta, hogy legyen oly hadsereg. De mikor elhárult minden külső és belső veszély és ez a szükségesség nem öltik szembé, ugyancsak kezdik emlegetni a teljes leszerelést és elpocskolt pénznek nevezni azt, amibe a hadsereg fenntartása kerül.

A Clevelandi Egyesült Magyar Egyletek alapított az a gondolat vezérelte, hogy létesüljön egy oly szervezet, mely készletben áll, bár mikor és bárhol is támadás nemzetünket és fajnkat és méltón képviselje, a külön alkalmi szervezkedés mindenkor nehézségeinek elhárításával, a clevelandi magyarságot, valahányszor annak egységes megnyilatkozása kívánatosnak jelentkezik. A lefolyt esztendőben — Istennek hála — misem történt, ami szervezetünket nagyobb szerű akcióra készítette volna, és így nem várhatni tőlünk nagyhangú beszámolót. De el is tekintve attól, hogy talán igényelhetünk szervezetünk fennállásának és működésének némi részt abban, hogy újabb időben nem kellett városunkban visszavenni nemzetünk ellen merényletet, még a lefolyt év — a béke esztendeje — is megmutatta, hogy minő fontos hivatást töltöttek be a Clevelandi Egyesült Magyar Egyletek.

Ugyanis elkezdünk működni abban az irányban, hogy javítsanak meg honfitársaink életrendi viszonyait; hogy egy a gyermekek, mint a felnőttek számára biztosítsanak oly intézmények, melyek szolgálják az egészségügyen követelményeit és végre a mi nemzetiségünk is legyen valamit, hogy közelebb jusson az amerikai „Standard of life”-hez, vagyis ahhoz az életfelfogáshoz, mely mindenki által elérhető, sőt előfordozható szükségességnek ismer el sok olyat, mit odahaza, sajnos, még ma is csak a módosabb által alkalmazható fényűzési dolgoknak tartanak.

E célból segítségére voltunk a clevelandi tisztai főosztálynak, mikor megkezdte áldásos működését abban az irányban, hogy a lakások és különösen a burdosházak tulszultságának vége vessék. E tevékenységünkkel nem csaptunk nagy zajt, mert hiszen az az eredmény elérésének csak utjában állott volna, de a város közegészségügyi szakosztálya nemcsak szívesen vette a mi közremunkálkodásunkat a mondott térer, hanem abból azt a meggyőződést is merítette, hogy a magyar csak úgy ismeri a közegészségügyi igényeket, mint más népek és így hozzájárultunk ahhoz, hogy ama sajnálatos viszonyokból kifolyólag előtérrel ne legyen táplálható fajunk ellen.

Folytatva e gondolatmenetet, figyelmünk ráterelődött arra a különös jelenségre, hogy míg a városnak majdnem minden más részében mozaik indult meg nyilvános gyermekjátékszerek és nyilvános fürdőházak létesítésére, addig a magyarok 19. és 20. wardban mi sem hallatszott ily kezdeményezésről. Szerveztünk meg az őszi választások előtt levélben és bizottságilag kértük meg a nevezett két ward városi tanácsosi jelöltjét, hogy mit hajlandók tenni e dologban? Minden oldalról kedvező választ kaptunk. De tudva azt, hogy a választások előtt a jelöltek mindent meg szoktak ígérni, viszont győzelem után hajlandók némely ígéretől megfelvekenni, nem hagytuk abba a dolgot, hanem emlékiratot dolgoztunk ki, mely felkéri a városi tanácsot és a Board of Public Service-t, hogy lehetőleg a 19. és 20. ward talákozását alkosson nyilvános játszótérrel és fürdő. Ez emlékirat készen van és a közgyűlés elé kerül tényleges jóváhagyás végett, hogy azután láttassék el minél több aláírással és küldetésileg nyújtassék át az illetékes egyéneknek. Ez ügyet és egyáltalán a magyarok nyelvek mindenféle szükségleteinek ellátását oly fontosnak tartjuk, hogy nem kételkedünk abban, hogy szervezetünk ez irányban való belterjes munkádés céljából állandó szociológiai bizottságot fog alkotni olyképpen, hogy ebbe bevonassanak oly illetékes honfitársaink is, kik esetleg nem küldettek ki mint delegátusok a szervezetünkbe.

Sokat foglalkoztatta szervezetünket a lefolyt évben a jótékonyági Egylet dolga is. Ennek eszméje már két évvel ezelőt felmerült, sőt elvben ki is mondta egyik közgyűlésünk, hogy létre kívánja hozni az ilyen egyesületet, de a megvalósítást gátolták az ugynevezett „jó idők”, melyek során nem lehetett kelő hangulat teremteti az annyira fontos intézmény érdekében. Most, hogy immár több hónap óta ugyancsak rossz idők váltották fel a jó idöket, általánosan kezdik érezni egy oly, tisztán jótékonyssággal foglalkozó egyesület hiányát és így elérkezettnek látszik az idő az akcióra. Utolsó közgyűlésünk határozatából körlevelet mentek szét a jótékony egyletbe való csatlakozás és bizonyos évi járuléki felajánlása iránt. És bár még mindig nem érkezett be annyi válasz, mint azt tulajdonképpen elvárhattuk volna, mégis a beérkezett ajánlatok elég alapul szolgálhatnak, hogy most már forma szerint is megalkotassék a jótékony egyesület. Hiszük és reméljük, hogy az évi közgyűlés ki fog küldeni egy bizottságot, mely ezt az alakítási munkát rövid idő alatt elvégzi.

Mult évi szeptember 28-án volt öt éve, hogy felavattuk a Kossuth-szobrot, melynek létesítése teremtette meg szervezetünket is. Terveztük az évfordulónak lakomával való megünneplését, már csak abból a célból is, hogy így szervezetünknek fontosságát kellőképpen ki-domboríthassuk a nagy közönség előtt. De a lakomára kitűzött idő összeesett volna az Amerikai Magyar Szövetség konvencziójával és így ünnepélyünket elhalasztottuk; mire pedig új határidőt akartunk kitűzni, beállott az általános üzleti pangás és így kötelességünknek véltük az ünnepélyt elhalasztani és nem róni fölösleges terheket honfitársainkra.

Az Amerikai Magyar Szövetség iránti testvér-irrésztünk kimutatására a második alkalommal a Jacobs Creek-i rémes bányakatasztrófa szolgált. Ismeretes az a nagyszabású segélyakció, melyet az Amerikai Magyar Szövetség az áldozatok családjai javára indított meg és melynek egyik fontos láncszemét képezte a Clevelandban február 6-án tartott Jásziv-ünnepély. Országos segélymozgalomról lévén szó, magától értetődőnek tartottuk, és minden feltétlenessé nélkül néztük, hogy az ünnepély rendezésére a kezdeményezést az Amerikai Magyar Szövetség adta meg. Viszont clevelandi ünnepélyről lévén szó, szervezetünk teljes odaadással állt az ünnepély rendezésé közé és mindent elkövetett annak sikere érdekében. Az amerikai magyarság szervezése akkor fog valóban helyes alakot ölteni, mikor minden oldalról fel fogják ismerni az ilyen összműködésnek szélszükségét és szükségességét, és mindenütt lesznek erős helyi szervezetek, melyek az országos szervezetet támogatják és kiegészítik.

Mint a lefolyt évben, úgy az idén is a márczius 15-iki ünnepély rendezése volt a lelépő tisztikarnak utolsó és legkedvesebb kötelessége. Nem a mi érdemünk, hogy az idei ünnepély még impozánsabb, még meghatóbb volt, mint az előző. Ezért az elismerés pálmája az egész clevelandi magyarságot illeti meg. De annyi bizonyos, hogy az ünnepség nem lett volna lehetett volna oly magasztos, ha nem lett volna egységes. És bizonyos, hogy nem lehetett volna egységes, ha nem lett volna szervezet, mely az egységes ünnepet rendezze. És mikor olvassuk a lapokban, hogy más amerikai magyar telepeken mennyiféle szakadva ünnepelek meg honfitársaink márczius 15-ét és olvassuk a kommentárokat, hogy mennyivel szebb lett volna, ha mindenütt egy nagy ünnep foglalta volna el a sok kisebb ünnep helyét, és ha tudjuk, hogy mindazokon a telepeken nincs semmiféle szervezet, mely kapcsolatot képezne az

MINDEN MÁS VONALNAL OLCSÓBB UTAZÁS
EURÓPÁBA
New York - Rotterdam
 az „Grosz-amerikai vonalak” gyors hajóin.
KÉNYELMES ELHELYEZÉS! KÜLÖN SZOBÁKBAN!
KITUNÓ ELLÁTÁS! FIGYELMES KISZOLGÁLÁS!
UTAZÁSI IDŐTARTAM 7-12 NAP!
MÁSODOSZTÁLY \$45. -- HARMADOSZTÁLY \$24.
 KÖZVETLEN ÖSSZEKÖTTETÉSEK
 ANTWERPEN, BREMEN és HAMBURGBA.
LÁNG JÓZSEF
 a „NEMZETKÖZI UTAZÁSI IRODA ÉS PENZVÁLTÓ TÁRSASÁG” igazgatója.
496 SECOND AVENUE, NEW YORK, N. Y.
 Cor., 78th Street.
 Magyar bankküzlet — Leggyorsabb pénzküldés.
 Irjanak menctrendért. — Irjanak prospektusért.

egyes egyletek között; és ha mindezzel szembeállítjuk a clevelandi ünnepet, melyet egy ilyen képes, az Egyesült Magyar Egyletek létezéséig tett lehetővé; ugy alig szorult további bizonyításra, hogy a Clevelandi Egyesült Magyar Egyletek valóban hiányt pótolnak és így a szervezetet, ha még nem léteznék, meg kellene teremteni, ha másért nem, az egységes márcziusi ünnep kedvéért.

De szervezetünk megvan, létezik és él. Annál sajnálatosabb, hogy anadárról kell jelentést tennünk. Kötelesség szerűen elküldtük az idén is csatlakozásra felszólító, delegátusok kiküldését kérő körleveleinket valamennyi clevelandi magyar egyletnek. De soktól még csak választ sem kaptunk és csak magánúton jutott tudomásunkra, hogy nem szavazták meg a delegátusok kiküldését, részben mert sokallják az évi öt dollár tagsági díjat, részben pedig nem látják meg, mire való az ilyen szervezet, mikor az egyletek amugy is elévűzik a dolgaikat. Ugy hisszük, hogy az ilyen kiesnyes okoskodásnak ez évi jelentésünk megadja a kellő választ. De szabadon még hozzátennél, hogy azok az egyletek, melyek nem küldték ki delegátusokat, bizonyára nem gondoltak arra, hogy ezzel tulajdonképpen önmagukat kiesnyítették le. Amint már mondtuk, Clevelandi Egyesült Magyar Egyletek léteznék és létezni fognak, mert mindenkor fog benne részt venni annyi egylet, a mennyit a Charter előír ahhoz, hogy működésünk. Szervezetünk működése tehát nem a részvevő egyletek számától, hanem a kiküldött delegátusok ügybuzgóságától és körültekintésétől függ. Ily körülmények között csak önmagát tisztelt meg az olyan egylet, amely csatlakozik hozzá és így kivészi a maga részét is működésünk, melyet nem vezérel más cél, mint a magyarság javának becsületes szolgálása. Azzal a reménységgel zárjuk évi jelentésünket, hogy azok az egyletek, melyek még nincsenek velünk, mielőbb meg fogják érteni az idők intó szavát és kart fognak velünk ölteni a közös, nagy célok elérése érdekében.

A Clevelandi Egyesült Magyar Egyletek tisztikara:
 Beck Ferenc elnök,
 Juhász Ferenc és Tóth János alelnökök,
 Schrüger Mátyas pénzt., Türk József p. ü. titk.
 Baracs Henrik jegyző.

MIKOR A CELELD FELMOND.

Negyeca korona és egy kézesök.

Egy magyar képviselő mesélte el a „következő históriát, amelynek bátran címül lehetne adni az élelapok ismert rovatcímjét: „A cselédszobából.”

— Nagyon jó cselédünk van, — beszélte a képviselő — éppen minap töltötte be nálunk szolgálatának második évfordulóját. A feleségem ezen való örömeiben negyven korona külön ajándékkal jutalmazta meg a jó cselédet.

Másnap reggel aztán, nagy meglepetésre a cseléd felmondott:

— De hát ez nem járja! — mondta a feleségem bosszankodva. — Miért megy el?

— Mert meguntam a helyet.

— Akkor adja vissza azt a negyven koronát, amit tegnap jutalmul adtam. Hiszen csak nem képzeli, hogy azért

kapta a nagy ajándékot, hogy ma aztán irthagyjon minket?

— Jó, — felelte a cseléd egykedvűen — visszaadom, ha a nácsesága is visszaadja, amit én adtam érte.

— Mit?

— A kézesököt!...

OLVASÓINKHOZ.

Olvasóinknak szives tudomására hozzuk, hogy dr. *Hódinka Tivadar* ur, aki eddig pittsburgi irodánkunk élén állott és a *Bevándorló* érdekeit becsülettel szolgálta, ebbeli állásától megvált. Midőn *Hódinka dr.* munkatársunknak eddigi sikeres működéséről köszönetet mondunk, tisztelettel értesítjük olvasóinkat, hogy egyelőre **OHIO ÁLLAMOT** fogja látni érdekeiben beutazni, hogy azután átvége **CHICAGO** GÖBÁN létesítendő irodánkunk, vezetését.

Pittsburgi irodánk vezetését **ZNAMENAK GYULA** urra bíztuk, akit a *Bevándorló*-t érdeklő dolgokban 2307 Forbes street alatt (a pittsburgi első magyar gyógyszerár helyiségében) fognak találni honfitársaink. Midőn **Znamenak** urat a pittsburgi és környékbeli magyarság szives jóindulatába ajánljuk, maradjunk Hazaifias tisztelettel

a *Bevándorló* szerk. és kiadóhivatala.

E L Ö F I Z E T Ő I N K.

Nyilvános nyugtázás hetenkint.

Kellemetlenség elkerülése céljából minden héten a helyütt fogjuk nyugtatni a „*Bevándorló*”-ra való előfizetéseket. Aki az egyik héten akar ügyünknek, akár posta útján fizetett s a fizetést követő számban a megtörtént fizetésről nem találja e rovatban a nyugtát, a saját és a lap érdekében cselekszik, ha a mulasztásról bennünket haladéktalanul értesít.

Egész évre fizetett *New Yorkban* Kuhn Miksa, Rácz Károly, Kozma Arthur dr., Stein Tivadar; *Fairmonton* Cunningham R. T.-né; *Chicago*ban Dieker Zoltán, Zotti Frank; *Colliersen* Buday István; *Rockaway* Kemény János; *Wharntonban* Dull Bertalan, Kuhn Tamás, Thuróczy F.; *Lore cityben* Juhos József; *Zanesvillen* Máté Pál; *Passaic*on Pekáry Mariska.

Félévre fizetett *New Yorkban* Grossman Jakob, Olsa Victor, Mayer József, Róth Sámuel; *Wharntonban* Fazekas József, Pölöskey János, Nagy József, Amborik István, Zsudek László; *Passaic*on Szabó Ferenc, Knecht István, Kalmár Sándor; *La Bellán* Mihók Imre, Orosz Mihály; *New Havenben* Lasuth Simon; *Connelsvillen* Wessely Arnold; *Cuddyn* Mihók József; *Brooklynban* Czákó János; *Torringtonban* Orbán Imre és Warga István; *Bayonetban* Zapoteczky János; *Magyarországon Felső-Zsolcán* Figecky Imre; *Kassán* Stefán János.

R. E. A. S. S. CO. LIMITED
Rotterdam - New Yorki Vonal
 A. E. JOHNSON & Co. főügynökök, 27 Broadway, NEW YORK.
 New Yorkból Rotterdamba 24 dollár, Rotterdamból ide 25 dollár és 84 fejadó.
 MÁSODOSZTÁLY NEW YORKBÓL ROTTERDAMBÁ, ROTTERDAMBÓL IDE NEGYVENÖT DOLLÁR.
 Aki édesapját, édesanyját, nővérét, fivérét, sógorát, vagy barátját kihazatni akarja, vegye meg a jegyet MOST, mielőtt a jegyek ára ismét emelkedik.
MAGYAR UTASOK KÜLÖN FIGYELEMBEN RÉSZESÜLNEK.

A BEVÁNDORLÓ

A magyar bevándorlók és az amerikai magyarok érdekeinek szentelt folyóirat.

Megjelen minden **KEDDEN** és **PÉNTEKEN**.
 A „Bevándorló” újságállalat: Makray Aladár.
 Szerkesztő: **SINGER MIHALY**.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 127 EAST 13th STREET, NEW YORK.
 Telefonszám: 4350 ORCHARD.
 Pittsburgi iroda: 2307 Forbes st., Pittsburg, Pa.
 (A pittsburgi első magyar gyógyszerár helyiségekben.)
 Irodavezető: Znamenák Gyula.
 Passaic-i iroda: 16 Monroe St., Passaic, N. J.
 Irodavezető: Rimaszécsi Szegedy Gyula.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:
 New York város egész évre \$3.—
 Egyesült Államok egész évre \$2.50
 Magyarország egész évre \$1.—

THE IMMIGRANT

A periodical devoted to the interests of immigrants from Hungary and of Hungarian Americans.

Issued every **TUESDAY** and **FRIDAY**.
 Published by the „Immigrant” Publishing Co.
 Aladár Makray.

Edited by **MICHAEL SINGER**.
 Editorial Rooms: 327 East 13th St., New York.
 Telephone: 4350 ORCHARD.
 Pittsburg offices: 2307 Forbes st., Pittsburg, Pa.
 Manager: Julius Znamenák.
 Passaic offices: 16 Monroe St., Passaic, N. J.
 Manager: J. R. Szegedy.

SUBSCRIPTION RATES:
 For New York City, 1 year \$3.—
 For the United States 1 year \$2.50
 For Hungary, 1 year \$1.—

Entered as second-class matter January 3, 1905,
 at the Post Office at New York, N. Y., under
 the act of Congress of March 3, 1879.

SZILÁNKOK.

— Maholnap írott malasztá fog válni itt Amerikában is a szabadság, a melylyel ez ideig annyira büszkélkedtünk. Az egyik helyen összefogóssá a jóhiszemű bevándoroltakat, akik munkás kezükkel ezer veszély között gyarapították az ország vagyonát s akiket, mivel önhibájukon kívül kiestek a munkából, mint alkalmatlan idegeneket ki akarnak tessékélni az országból.

— A másik helyen pedig egyszerűen rendőrállamú akarják átalakítani a „szabadság felmagasztalt otthonát”, el-kobozzák a szabadszólás, a gyűlekezés jogát, akár csak boldog Magyarországon a nemzeti kormányunk dicsőséges uralkodása alatt.

— Alaska állambeli Montgomeryből azt jelentik ugyanis, hogy a négerék egy ottani lapja hevesen kikelt a kormány ellen s hogy a halóság miatt be-tiltotta a négereknek egy szombatra hirdett négyülsét.

— Polgárvér árán segítették ugyan-azokat a négereket a polgári jogokhoz, akiket most emberi jogaitól akarnak megfosztani, ötven évvel Lincoln Ábra-hámnak elhalálása után.

— Johnson ur, Minnesota állam kormányzója kijelenti, hogy ő a kis újít sem fogja megmozgatni azért, hogy a demokrata párt őt jelölje elnöknek, de — az elnökléletem elfogadja, ha a kon-venzió ezt felajánlja neki. Johnson ur az ő „szerénységében” megmutatta az utat az — önhirtetésre.

— New York városában a minap került tárgyalásra egy válóper. Ezer kö-zül azért említjük fel ezt az egyet, mert ebből az egyből komoly és elszomorító következtetéseket vonhatunk társadalmi életünk züllését, közérkölesein hányatlását illetőleg.

— A szóban forgó perben egy asz-sony házasságtörés címén válni akart az urától. A házasságtörés tényét pe-dig tizenegy éves fiával bizonyította. És a tizenegy éves fiú fivéről-hegyire el-mondta, hogy mily helyzetben látta az édesapját a házvezetőnővel.

— Hamarjában alig vagyunk képe-sek eldönteni, hogy azt az anyát kár-hoztassuk-e inkább, akinek lelke meg-engedi, hogy ily bizonyítékot vigyen a bíróság elé, avagy a bíróságot, amely ily bizonyítékot elfogad.

— South Bendben a polgármester he-lyettese azt mondta márczius tizenöt-dikén az ottani magyaroknak, hogy füg-getlen csak az az ember, aki földet ne-vez magának. Érti ezt Amerika ma-garsága. Azért jött hazulról az amerikai bányába, hogy ebből kicsákányo-za egy darab hazai földnek az árát. Oda-haza pedig földuszorások a lehetetlen-ségig felszórják a föld árát. Így te-szik meoldóvó odahaza az itteni magyar ember függetlenségi törekvést.

AMERIKAI DOLGOK.

NINCS KEGYELEM. A New York állambeli Auburnban levő börtön-épületben két pap látogatta meg Gilet-te Chestert, aki Brown Graecet, mint annak idején megirtuk, meggyilkolta. A két pap azt adta tudtára a gyilkos-nak, hogy a kormányzó vonatkozó ke-gyelmet adni. Giletten tehát végre fog-ják hajtani a halálos ítéletet.

A HILL-ÜGY. Lapunk múlt számá-ban említettük, hogy az amerikai kor-mány Hill D. Jaynet, a jelenlegi hol-landi követjét akarta Berlinbe, Tower helyébe nagykövetévé kinevezni. Azt a különös hírt vette a washingtoni kor-mány időközben, hogy Hillt a német udvar nem fogja szívesen látni a nagy-követségben. Hillt elejtették. A hírre a németországi lapok, melyek különös nagy jelentőséget tulajdonítanak az ügynek, tagadják a dolgot, sőt a „Köl-nische Zeitung” határozottan kijelenti, hogy a német kormány egy szót sem szolt Hill kinevezése ellen. Végül pe-dig megállapították a körülményekből azt, hogy hivatalos intézkedés a dolo-gban nem történt, s hogy Hill iránt esu-pán a császár viseltetik ellenszenvvel.

Hill, aki különben egyetlen egy árva sor hivatalos értesítést sem kapott a nagy herce-lurezáról, mely az ő kine-vezetése körül folyik, magánlevélből értesült a dologról s leginkább elbá-dálkodik azon, hogy őt nem szívesen látná a német udvar mint nagykövetet.

Henrik herceg ugyanis annyira meg-szerette, hogy arcképet is adott Hill-nek. Ezek után még bonyodalmasabb a dolog, mert még kevésbé tudják, hogy miért ellenszenves ő Vilmos császár-nak.

JELÖLIK BRYANT. Illinois és Iowa államok demokratai megválasztották a delegátusait az elnökjelölő nemzeti gyűlésre. Mindkét állam de-mokratai utasították delegátusait, hogy Bryan mellett foglaljanak állást.

ELBOCSÁTOTT MUNKÁSOK. Readingből sürgönyözték, hogy a Read-ing vasútársaság 300 munkását elbo-csátotta. A vasútársaság, mely nem-régiben még 350.000 dollárt fizetett ki havonta munkásainak, most mindössze csak 200.000 dollárt fizet, annyira meg-csappant munkásainak száma.

ROOSEVELT CSALÁDJÁ. Az el-nök felesége és három gyermeke szer-dán Vicksburgba utazott, ahonnan a Mayflower yachton New Orleansba mennek. A kis társaság tíz nap múlva vonaton fog visszatérni Washingtonba.

BAJOK ALLENTOWNBAN. Az allentowni American Steel & Wire Co. telepén egy nagy cső megrepedt, mely-nek egy darabja súlyosan megsebesítet-te a gépmestert. A telep emiatt rö-vid időre beszüntette a munkát.

EVANS BETEG. Az Egyesült Ál-lamok Keletre indult hajóhadának ten-gernagya, Evans, beteg. Tisztét átad-ta Thompson altengernagynak, ő maga pedig a Connecticut nevű zászlóshajó-ján San Franciscoba siet, ahonnan San Louis Ogispolba megy üdülni. A flotta csak jóval később fog San Franciscoba érkeznit, ahol Evans ismét átveszi a pa-rancsnokságot.

HETVENEGY HALOTT. A Wyom-ing állambeli Cheyenneből sürgönyözik, hogy a Union Pacific Coal Co. hanna-i első számú bányájában szombaton rob-banás történt. A bányában 71 em-ber életét veszítette. Ugyanabban a bá-nyában öt esztendő előtt 200 ember pusztult el robbanás következtében.

UJABB BAJOK. A new yorki olasz negyednek a Patti-féle bank becsúszása után újabb szenzációja van. A rend-őrség letartóztatott egy Pompino nevű olaszt, aki hamis tíz- és húszdolláros bankjegyeket hozott forgalomba. Alig

vitték a főkapitányságra Pompino-t, egy egész sereg kisebb olasz bankár je-lentkezett, akiket ő azokkal a hamis bankkókkal, melyeket ő írákra váltattot be, becsapott. Pompino lakásán termé-szetesen azonnal kutatást tartott a rendőrség s talált 1000 dollár ára olasz pénzt és 1320 dollár hamis bankót. Ki-tűnően hamisított bankóknak tartotta ezeket a lefoglalt pénzeket a rendőrség, amíg ki nem derült, hogy a Wash-ingtonból a Pennsylvania állambeli susquehannai nemzeti bankhoz küldött, de még aló nem irt bankkók ellopattak s hogy a lopásban Pompino, aki az em-lített városból jött New Yorkba, a bü-nös s hogy a bankókra ő hamisította az aláírásokat.

JÖNNEK A BEVÁNDORLÓK. Ebben az esztendőben először szombaton történt meg, hogy egyszerre kétezen felül érkezett bevándorló a new yorki kikötőbe. Kopenhágából a Hellig Olaf 487, Liverpoolból a Mauretánia 760, Hamburgból a Patricia 760 és Brémá-ból Rhein 300 bevándorlót hozott.

NINCS SZERENCSEJE. Sagan hercegnék nincsen szerencséje. Ide-utazott Franciaországból Gould Anna után és vissza kell utaznia. Gould An-na rokonai ugyanis hallani sem akar-nak a hercegről, aki szerintük azért vitorlázott Amerikába, hogy Gould An-na kezét elnyerve, kivezessen az adós-ságok tengeréből. A herceg vissza akar utazni Párisba. Gould Anna is. Ott aztán a rokonok nélkül üthetik nyélbe a házasságot, amelyet itt bizonyára ro-konok mellett akartak megkötöni.

NEW YORKTÓL PÁRISIG. A New York—párisi automobilverseny résztvevői között napról-napra fogy a távolság. A Thomas-kocsi, mely San Franciscoba ért már, most is első, s a Protos nevű német gép most is utolsó. Két hét előtt azonban még közel két-ezer mérfölddel volt előnyben az ame-ricai kocsi a német fölött, míg ma alig 1000 mérfölddel. A Thomas-kocsi 48 nap alatt 3836, a Zust nevű olasz gép 3045, a De Dyon nevű francia gép 2718 és Protos nevű német kocsi 2345 mérföldnyi utat tett meg.

MEGTÁMADOTT RABBI. Gyalo-gosan tért haza Keszler Sámuel south norwalki rabbi Friedmann Ármin kísé-retében egy szomszédos községből. Az uton, kívül a városban, két rabló utjunka állotta. A rabbi előrántotta kését, mi-re a rablók revolverekkel kezdtek rájuk lövöldözni. Keszler kezét egy golyó szétrombolta. A rablók, daczára an-nak, hogy a rabbi harezképtelen lett, kerekelt oldottak.

ROMBADÓLT VÁROS.

Földrengés hatása Mexikóban.

Mexikóban iszonyatos pusztítást vitt végbe szombaton a földrengés. Chi-lapa városában a városháza, rendőr-főkapitányság, más középületek és na-gyon sok magánház rombadólt. Ember-életben a földrengés nem tett kárt. A szomszédos Ometepetec várost és a körülötte fekvő három falut is ugyan-csak keményen meglátogatta a földren-gés. Számos épület is rombadólt, kö-zöttük a városi börtön. A fegyverek ennélfogva megszöktek s most katonaság őrzi őket. A nyomor a suttott vá-rosookban és falvakban leirhatatlannul nagy.

DETROIT, Mich.

Michigan állambeli Detroitban SÜ-LE JÓZSEF ur képviseli a *Bevándor-ló*-t. Előfizetési és hirdetési díjak beszedésére fel van jogosítva. Ajánljuk őt ottani honfitársaink figyelmébe. A *Bevándorló* kiadóhivatala.

A NAGYVILÁGBÓL.

BRAZILIA BEVÁNDORLÓI. A brazíliai kormány egy japán kivándor-lási társasággal szerződést kötött japán földmunkásoknak Braziliába való be-veitele iránt. Jövő hó 12-én indul To-kióból 1000 japánnal az első hajó. Ha-sználóképpen vándorolnak a munkások Cubából is Braziliába. Az Amanda ne-vű gőzös legutóbb 500 munkást vitt ma-gával, akik mind Braziliában szándé-koznak otthon alapítani maguknak.

MENEKÜLNEK HAYTIBÓL. Az idegen hatalmak képviselőinél menedé-ket keresőknek tudtára adta Hayti kor-mánya, hogy térjenek vissza házaikba, nem éri őket bántódás. Ezek azonban — talán, mert nem hittek az ígértben — célszerűbbnek tartották elhagyni az országot. Hetvenötén a német Bremen nevű cirkálóhajón Kingstonba mentek.

AZ ANGOLOK JAVASLATA. A macedoniai kérdésben Anglia tudva-levőleg azt a javaslatot tette, hogy ne-vezzenek ki egy keresztény kormányzót. Mint ahogy mi azt előre jelentettük, Ausztria-Magyarország csakugyan nem hajlandó belemenni a dologba. Jobban mondva kijelenti azt, hogy az angolok javaslatának kivételése iránt sem-mi reménye sincsen.

PERLIK BELGIUMOT. Lujza és Stefánia, a belga király leányai pert szándékoznak indítani Belgium ellen. A Kongo államban levő koronauradal-makról Lipót király tudvalevőleg le-mondott s a két hercegnő kártalanít-atni kívánja magát ezért.

KÜLÖNÖS JUBILEUM. Huther Emil chemnitz-i péklegény különös ju-bileumot ült. E hó 28-án állott ugyan-is századszor esavargás és koldulás miatt a bíróság előtt. E századik alkal-mal a bírő kétheti fogházra ítélte a jubiléumot, aki nevetve mondott köszö-netet az ítéletért.

ÉGŐ HAJÓ. A New Yorkból Stock-holmba igyekvő Ingle Wood nevű te-herhajót közel a norvég partokhoz nagy szerencsétlenség érte. A naphta-rako-mány felrobbant s a hajó kigyuladt. 13 ember résztint a lángokban, résztint a tengerben lelte halálát.

MORGAN A KIRÁLYNÁL. Morgan Pierpont, az amerikai híres pénzfejede-lem, Olaszországban időzik. Viktor Emánuel szombaton fogadta őt magán-kihallgatáson s különösen nagy érdek-lődéssel kérdezősködött az amerikai nagy gazdasági válság okait illetőleg.

HAJÓOSZEÜTKÖZÉS. Az orosz flotta most tartott nagy gyakorlatozása alatt két torpedó összeütközött. Mind-kettő oly súlyosan megsérült, hogy ki-kötőbe kellett őket vontatni.

TANULNI MENT. A japán csá-zárné fiúve, Nashimoto herceg Páris-ba érkezett, ahol a katonai tudomány tanulmányozásában két vagy három esztendő fog töltöni. A herceg az orosz-japán háborúban mint tábornok vett részt.

TOSELLINÉ KÖNYÖRÖG. A száz sz király elvált felesége, aki legutóbb mint Toselliné egy francia íróhoz való viszonya miatt lett egy botrány hősné-je, könyörög levelet írt volt férjéhez, a királyhoz. Elmondja, hogy az udvari áskálódások áldozata s hogy edemes arra, miszerint Tosellivel kötött házasa-g semmisnek nyilvánították s egy-kori rangját ismét visszagyerte.

BÜLOW BÉCSBEN. A német bi-rodalmi kancellár Bécsbe utazott, hogy Aehrenthal báró osztrák-magyar külügyminiszternek visszaadja a látoga-tást. Aehrenthal báró fényes estélyt rendezett Bülow herceg tiszteletére, melyre Ausztria-Magyarország politi-kaik kitünőségei is meg voltak hívva.

A MINISZTER BAJAI. Az osztrák igazságügyminiszternek nagyon meg-gyűlt a baja a németekkel és a csehek-vel. A németek és csehek a bírák elő-léptetése és áthelyezése miatt támadják őt folytatás s amikor a németeknek tesz-eleget, a csehek haragszanak és viszont. Könnyen megeshetik, hogy a nemzetisé-gek harcainak legújabb áldozata a mi-niszter lesz.

PÉCHY EMIL UR

New Yorkban és környékén képviseli a *Bevándorló*-t. Előfizetési díjakat fel-vehet és nevünkben nyugtázhat.

A *Bevándorló* kiadóhivatala.

\$ 15.000.00 Biztosíték New York Állam Pénztáránál.
SCHWABACH
MAGYAR BANKHÁZA
 1431—1st Ave., New York, A 74-1K UTCZA KÖZELÉBÉN.
 AZ ÖSSZES HAJÓTÁRSULATOK MEGHATALMAZOTT KÉPVISELŐJE.
 HAJÓJEGYEK bármely vonalra eredeti áron.
 PÉNZKÜLDEMÉNYEK legbiztosabban és leggyorsabban továbbítanak.
 KÖZJEGYZŐI IRODA. — HAZAI ÜGYEK gyors és pontos el-
 intézése. — Felvilágosítás INGYEN. — TÜZBIZTOSÍTÁS.

United States Health and Accident Insurance Co.

I. B. PITCHER, President.

BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BETEGSÉG, BALESET ÉS HALÁLESET

— ELLEN. —

KELETI FŐIRODA: 76 William Street, NEW YORK.

SEGÍTŐG BETEGSÉG, BALESET ÉS HALÁLESET

Aki családját és önmagát szeret, siessen beiratkozni.

Beiratási díj 5 DOLLÁR, havi járulék 1 DOLLÁR.

AKI természetes módon megbetegszik, feljében át minden napra eg, dollárt kap.

AKI baleset folytán megbetegszik, egész éven át havonta 20 dollárt kap.

AKIT utazás közben baleset ér, heten-kint tíz dollárt kap.

AKIT baleset folytán utólr a halál, örö-
 löseinek a társaság kétszáz dol-
 lárt ad.

UNITED STATES HEALTH AND ACCIDENT INSURANCE CO.
 76 William Street, New York.

Uraim! Miután a társaságba belépni óhaj-tok, szíveskedjenek hozzám magyar úgnyököt küldeni.

Név

Házszám

Város

Vágja ezt ki és küldje be a fenti címre.

MAGYAR KÖRLÉVELET, MELY MINDEN TOVÁBBIT MEGMOND, KIVANATRA INGYEN MEGKÜLDÜNK MINDENKINEK BÁRHOVA.

Minden levél így czimzendő:

UNITED STATES HEALTH & ACCIDENT INSURANCE CO.
 76 William Street, NEW YORK CITY.

HAJÓJEGYET VÁSÁROLNI ÉS PÉNZT AZ ÖNHÁZÁBA KÜLDENI LEGBIZTOSABB ÉS LEGJOBB
KISS EMIL
 BANKÁRNÁL
 TÍZ ÉVE FENNÁL 104 SECOND AVE., NEW YORK ÁRÚVETÉNYÉRT

NÉMETH DEZSŐ

OK LEVELES AMERIKAI MAGYAR ÜGYVÉD.

Peres és perenkívüli ügyek. Közjegyzői okmányok.
 TÜZBIZTOSÍTÁS. — REAL ESTATE.

136 CHAPIN ST. (a Jefferson Street sarkán)

SOUTH BEND, IND.

KNAUTH, NACHOD ÉS KÜHNE

PÉNZTALVÁNYOK, HITELLEVELEK A VILÁG MINDEN RÉSZÉBE ÖRÖKSÉGEKET ÉS KÖVETELÉSEKET PONTOSAN BEHAJTANAK

15 WILLIAM STREET = = NEW YORK.

Hazai Dolgok.

Meghalhatunk bátran.

BUDAPEST. A szegény esti embernek, amíg csak él, mindig ezer baja, gondja van a drágasággal. Mit mondtam, amíg csak él? Nevetni fognak: ha meghal, akkor sem szabadul a drágaságtól. A székelyfőváros köztemető-bizottságában volt a humor, hogy fel akarta emelni most a sírhelyek árát. Miért legyen éppen a sír kivétel, ha már minden megdrágult ebben a gyönyörű, vidám városban? A bizottság úgy okoskodott, hogy a partáj a keserv, nehézség élet után örül, ha meghal, s ha már ilyen nagy öröm érte, hát csak minden összeget megad azért a finom, lakályosa nyugalmas veremért, ahol minden stájerorlást kipihen. A főváros azonban nem fogadta el a temető-bizottság humánus tervét és a temetői árak maradnak a régié. Különben — legyünk nyugodtak — ezek is elég drágák...

Haldokló írónő.

BUDAPEST. Budán, a Fő-uton, a 10-es számú ház egy szomorú szobájában, agonizálva fekszik egy tragikus sorsú magyar írónő: *Pap Mariška*, akinek „*Páridák*” című erőteljes elbeszélését a *Becán-dorló* éppen a minap közölte le. Nevét a közönség széles rétegében igen jól ismerik izzó levegőjű, szangvinikus novellái révén, s művészet nemcsak írásán, hanem személye iránt is felkelthette olvasói figyelmét. Zaklatott élete, családi körülményei, különös hivatottsága avatták írónővé, de lelke ziláltsága folyton égette, sorsváltotta az írónőt. Tavaly öngyilkossági kísérletet követett el, azóta vánszorgó és siralmas volt élete sora, nemrégiben pedig hashártyagyulladását kapta, amely ágyba döntötte. Orvosi oadaó gondoskoddal kezelik, de már lemondtak a reményről, hogy megmenekülhetik az életnek és az irodalomnak.

Nessi Pál ügye.

BUDAPEST. Annak idején mi is részletesen megemlékeztünk arról a bűntényről, amelyet a múlt év elején Nessi Pál volt országgyűlési képviselő és ügyvéd ellen folytatott le a budapesti büntető törvényszék. Nessi Pál dr. évekkel ezelőtt egyik ügyfelétől, övegy Wintergerst Józsefnél négy darab, összesen 10.000 korona értékű részvényt kért kölcsön azzal az üggyel, hogy a részvények letébe helyezését egy nagyobb pénzintézetnél igazgatóság ki tudná fogja megválasztani magát. Nessi később nem tudott elszámolni a részvényekkel s ezért a budapesti büntető törvényszék három hónapi fogságra ítélte el. Nessi megfellebbezte az ítéletet, de nem várta be a felsőbb bíróságok döntését, hanem még a múlt év nyarán kiszökött Amerikába. Időközben a kir. ítélőtábla is helybenhagyta az ítéletet, most pedig a kir. Kuria falkozott ezzel az ügyvel s a semmisségi panaszok elutasításával hozzájárult a kir. tábla ítéletéhez.

Új postahivatal.

ABARA. Zemplénmegye. A községben Simesik Nándor körjegyző felterjesztésére postahivatal felállítását engedélyeztetett.

A porkoláb leányai.

ARAD. Mikor a tizenhárom vértanú még az aradi vár kazamatáiban selymódott, Urtika Sándor esch származású rokkant osztrák katonatiszt volt a porkoláb, akinek az őrzésben két kis leánya, a tizéves Jozefin és a tizenkétéves Teréz is segédkezett. A jólelkű leánykát annyira meghatotta a fáborkok sorsa, hogy minden igyekezetükkel enyhíteni próbálták szomorú helyzetüket. Ők csempésztek a leveleket ezüstkádba, az ő révükön érintkeztek a külvilággal. A porkoláb aztán is itt maradt leányaival, akik teljesen megmagyarosodtak. Néhány évvel ezelőtt haltak el, egyikük Ménesen, a másik Gyoron. Lős Rezső aradi városi tanácsnok, az elhaltak távoli rokona a minap exhumáltatta a holttesteket, hogy a Lős-család aradi sírboltjában helyezzek örök nyugalomra.

Bűnper.

BEREGSZÁSZ. Az 1906. év végén megejtett munkási városi képviselőtestületi tagválasztásokat a közigazgatási bíróság tudvalevőleg megsemmisítette. Az ügynek azonban folytatása is támadt. A beregszászi ügyészség ugyanis az igazoló választmánytól áttett iratok alapján okirathamisítás vétségét látván fenforogni, az erre vonatkozó vizsgálatot elrendelte s a tanukihallgatások Felföldy Béla kir. járásbíró előtt már meg is kezdődtek.

Leégett gőzmalom.

CZECZE. Fejérmegye. A községhez tartozó Egethalompuszán kigyu-

ladt Szuha Antal földbirtokos gőzmalma, mely teljesen leégett. A gőzmalomban a tűz kitérősek sok őrleése szánt gabona volt felhalmozva, mely szintén elpusztult. A tűz valószínűleg gondatlanságból eredt. A kár mintegy 30.000 korona, mely biztosítás révén megtérül.

Szocialisták tüntetnek.

DEBRECZEN. A fővárosi szocialisták példája megkötyagosította a vidékiek fejét is. Persze, most mindenütt azt hiszik, hogy vétenek az egy igaz üdvözítő szocializmus ellen, ha néhány kirakat bezárással nem bizonyítják, hogy ők sem veszik tréfára a választói reformot. Itt is a Piac-utczán nagy tüntetést rendeztek a szocialista munkások. Ezerre menő tömeg hullámzott este Debreczen főutcáján és éltette az általános választói jogot. Az egyik mellékutczából sűrű sorokban tödült ki a munkásság s leszorította a gyalogjáróról a sétáló közönséget. Eközben már megkezdődött a czégtáblák és kirakatok üvegtábláinak beverése. A rendőrök kardlappal kergették szét a szocialistákat. Két rendőr s több munkás megsebesült. Egy Tarnócz nevű nyomdászt súlyosan megsebesített egy huszártiszt, aki a dulakodás láttára kardot rántott és a rendőröknek segítségére sietett.

Püspöki körlevél pánszlávok ellen.

EPERJES. Vályi János eperségi görög katolikus püspök körlevelet bocsátott ki, melyben egyházmegyéje lelkeskedő papságát a nemzetellenes sajtó üzelmére figyelmezteti. Az utóbbi időben a pánszláv eszmék Sárosmegye hazafiasan érző lakossága körében is kezdenek lábra kapni, amiért a Hodzsa Milán országos képviselő szerkesztésében megjelenő „Slovenski Tizenik” című pánszláv lapot olvassák. A püspöki körlevél kifejti, hogy a görög katolikus papságnak legelső kötelessége, hogy a rábizott népre ügyeljen. Elejét kell vennie, hogy a pánszláv eszmék a hazafias tót nép körében terjedjenek. Elvárja és megköveteli a lelkeskedő, hogy a hazafiatlan tót sajtó terjedését tőlük telhetőleg megakadályozzák, mert ezzel nagy szolgálatot tesznek a görög katolikus egyháznak és a magyar hazának is.

Egy munkás tragédiája.

FIUME. Vavra Lajos huszonnyolc éves parkettgyári munkás a működéskében levő transzmisszióról a szíjat rud segítségével le akarta lökni. A transzmisszió a rudat visszalökte és Vavra mellén oly súlyosan megsérült, hogy fél óra múlva meghalt.

Végetes tréfa.

GYÖR. A fa- és fémipariskolában a napokban szerencsétlenség történt. Deutsch Mihály növendék biztatására Kocsis László növendék tréfaból egy benzines hordóba grufát dobott. A hordó felrobbant és ennek következtében Kocsis-László súlyos égési sebet. Dávid Antal növendék pedig lábszársontörést szenvedett.

Megőrült a templomban.

GYÖR. A minap nagy rémület keltett a templomban öv. Wirth Jánosné, ki hirtelen megőrült és felmászott a feszületre. Krisztus képét le akarta tépni. A hívők ijedten kiszaladtak a templomból. A misét mondó plébánosnak és az egyházi szolgának sikerült az örültet csillapítani, a templomból kivezetni és időközben odahívott rendőrnek átadni, aki a kórházba szállította a szerencsétlent.

Borzalmas családi dráma.

IPOLYSÁG. Steiner Gábor kiskeszii földbirtokos nemrég megházasodott. A házastársak boldogságát csak a férj anyagi gondjai zavarták, melyen eleinte kölcsönökkel igyekezett segíteni, majd mikor ebből kifogyott és apósa sem tudott már neki adni, rábírt a nejét, menjen haza apjához és vegye rá, hogy legalább váltót írjon alá. Az asszony el is ment, de üres kézzel tért haza, ami annyira feldühösítette a férjét, hogy egy konyhakéssel elvágta nejének a nyakát, majd tudatára ébredve tették nek, saját nyakát is elvágta. A szomszédok a zajra lerohantak Steinerék lakásába és a vérben fetregő házaspárt ápolás alá vették. Az asszonyt az előhívott orvos beszállította az ipolyi kórházba, onnan pedig Budapestre szállították, a férjét utóbb szintén az ipolyi kórházba vitték. A férj ekkor azt kívánta, hogy öt is vigyék Budapestre. Két ápoló kíséretében el is indult, de mikor a vonaton megtudta, hogy felesége sebe halálos, kétségbeesésében Bél és Ipolyszakállas közt kiugrott a vonatból, majd letépte nyakáról a kötecsket és vérző sebével az Ipolynak rohant s mielőtt az örök, kik a vészfék meghúzását után utána iramodtak és utólérték volna, belevetette magát az Ipolyba és

oda is veszett. Már csak holttestét halászhatták ki.

Vadállati férfin.

JÁNOSHIDA. Ronyecz Jánosné, szül. Nagy Mária egyedül volt lakásán. Férje távol volt otthonról. Egy vadállati természetű ember ezt megtudta. Éjnek idején bekopogott hozzá. Beengedte, mert azt hitte, hogy a férje jött haza. Amint a férfi belépett, megfogta Ronyecz Jánosné és az ágyba nyomta. A tetetelen asszony sikoltozni kezdett, mire átfutottak szomszédai. Az emberek lépteit az ismeretlen látogató meghallotta és megugrott. Félig fuldokolva találták a szerencsétlen asszonyt, mert a merénylő, sikoltás közben beszélt betömte párnával. A nyomozást megindították, amikor is kiderült, hogy az emberbőrbe bujt állapot Tóth Pál Ferenc jánoshidai lakos volt.

Titokzatos gyilkosság.

JÁSZLADÁNY. Orosz János itteni lakost, aki az Orbay-tanyán gazdasági alkalmazott volt már évek óta, — ágyában átlót holtan találták. Több jel arra mutat, hogy valami titokzatos gyilkosság esete forog fenn.

Öngyilkos honvéddalagny.

JOLSA. Gömörmegye. A minap dében Ott Alfréd, tizenhatodik honvédezzel hadnagyi öngyilkossá lett. Szolgálati fegyveréből szája lőtt és szörnyen halt. Tettének okát nem tudják, mert mindössze egyetlen levelet hagyott hátra atyja címére, aki a Bácskában lakik. Az öngyilkos hadnagyi mindössze huszonhárom éves volt.

Összeomlott ház.

KAPOSVÁR. A baresi határban Babics György favágó lakóháza éjjel hirtelen összeomlott s maga alá temette Babicsot, ennek feleségét és négy gyermekét. Reggel az arra járók észrevették a szerencsétlenséget s a mentéshez láttak. A romok alatt levő család közül az egyik gyermeket holtan, míg a többieket súlyos sérülésekkel és zúzódásokkal húzták ki. A sebesülteket a kórházba szállították.

Agyonkínzott asszony.

KAPOSVÁR. Tóth Sándor nemesvidi gazdálkodó állandóan kegyetlenül bánt öreg, hatvannyolczéves édesanyjával, özvegy Tóth Józsefnével s folyton ütötte és kínozza. Az öreg asszony efeletti bánatában felakasztotta magát s mire észrevették, meghalt. A faluközségi Tóth Sándort meg akarta linceselni.

Kitüntett tanár.

KASSA. A hivatalos lap egy kassai kiváló tanféru megérdemelt kitüntetését hozza. A király ugyanis a vallás- és közoktatásiügyi miniszter előterjesztésére Orlovsky István kassai állami főreáliskolai igazgatónak a közoktatási terén kifejtett eredményes működése elismerésül a tankerületi főigazgatói címet adományozta.

Az akasztott ember üzenete.

KASSA. Minap dében egy vörösrúru, dagadtkepi ember vágódott be a rendőrségre:

- Nyomozást kérek!
- Milyen ügyben?
- Meggyaláztak.
- Őnt? Milyen módon?
- Itt van.

A vörösrúru, dagadtkepi ur egy képelevezelőlapot tett a rendőrség asztalára, a levelezőlapon a következő sorok voltak olvashatók:

„*Kedves Samu!* Három hónap múlva te is utánnam jössz. A közeli viszontlátás reményében, eltársad Husz Ábrahám.”

A dagadtorrú féru üvöltött mérgében:

— Tetszik tudni, hogy Husz Ábrahámot felakasztották. Kérem kinyomozni e levél iróját.

A rendőrségen lecsillapították a dühögő embert.

— Ostoba tréfáról van szó, melyet nem szabad komolyan venni.

Igaztó falragasz.

RÓZSAHEGY. A város utcáin nagy feltűnést keltett egy tónyulví, vörösszínű plakát, mely Hinka Andrást, az ismert agitátor dicsőíti. A rózsahegy királyi ügyészség intézkedése a plakátokat elköszözték és a szerző ellen az eljárást megindították.

Aratás.

SÁTORALJAUJHELY. Az erős hóolvadás következtében Zemplénmegyében a Bodrog, Latoreza, Ondava és a Tapoly folyók kiáradtak. A Bodrog Szőlősközeget teljesen elöntötte, míg Szentmária, Rad, Zétény, Boly, Szolnácska, Vike és Bodrogmező községek is víz alatt állanak és ezen falvakban csak csónakon közlekedhetnek. Némethy János min. tanácsos Szokolay Emil műszaki tanácsossal és Tóth Sándor főmérnökkel végzi a szükséges vé-

delmi munkálatokat a veszélyeztetett területeken.

Öngyilkos esendőr.

SORPON. A pacsei esendőrőrsnél beosztott Biczey Sándor szerelmi bánatból Mantlicher-fegyverével szája lőtt. A golyó szájjapadlását és haláltétán jött ki. A szerencsétlen műtétet kellett végezni, miert is a kórházba szállították. Állapota igen súlyos.

Lovasrohammal felosztott gyűlés.

SZOLNOK. Minap a katolikus népszövetség gyűlésre hívta össze híveit. Baranszky Gyula, a szövetség titkára volt szónoknak bejelentve. Hozzá is fogott beszélni elmondásához, azonban a gyűlésterembe több szocialista is bejutott és Baranszkyt nem engedték szóhoz jutni. A szocialisták és a népszövetség tagjai között erre parázs verekedés támadt. Botokkal, kövekkel és bieskálkkal támadtak egymásra, ugyancsak, hogy a esendőrőrsnek kellett beavatkozni. A verekedők a esendőrőrs megjelenésére sem hagyták abba a háborúságot s ezért a esendőrőrs lovasrohambot intézett a tömeg ellen; végre felosztotta a gyűlést.

Az amerikai pénz átka.

SZOLYVA. Beregmegye. Szomorú eset történt a napokban Szolyván. Igazán szomorú. És szomorú különösen az, hogy megtörténhetett. Két fiatal leány visszajött Amerikából. Egy kis pénzeszkere tettek odakünn szert, hát hazafelé vonták őket a honvágy és talán a szivük vágya. Az egyiknek talán mátkája is lehetett itthon, a másiknak talán öreg szülője, aki gondozásra szorul. Szóval hazajöttek. Pénzeszküiket, hogy biztos helyen legyen: odaadták a bírónak. Este aztán lefeküdtek. Még jóformán el se aludtak: két — eddig ismeretlen — egyén rájuk tört. Az egyik leány megmenekült az ablakon keresztül, a másikat azonban megfojtották.

A Latoreza áradása.

UNGVÁR. A Latoreza folyó megáradt és a kráskai határban átszakította a töltést. A víz a nagymihály-palócz—vasközi közutat elöntötte és a közlekedés itt megakadt. Az áradásnak halottja is van. Stáira János ungszmai kocisít Rebrényből hazafelé ment, az áradás utólérté. Annyi ideje volt csak, hogy a lovak szerszámját eloldja. A lovak megmenekültek, de a kocsis a vízben lelte halálát. Holttestét megtalálták.

Zoltán-est Vajában.

UNGVÁR. Az ungmegyei uri társaság fiatalja és örege hagyományos szokás szerint márczius 8-án Vajában vult, hogy szeretőinek, barátságának kifejezést adjon Bernáth Zoltán földbirtokos és országgyűlési képviselő köztisztvisletben álló személye iránt. Ilyenkor megelevenedik az ősi kuria képe. A máskor egyhangu épület csendjét a bájos fiatal leányok csengő kacajja, a

J. D. Moskowitz
Ohio állam közkezdelt bankára és hajóügynöke.

KÉT BANKHÁZ

KÖZJEGYZŐI IRODA.

A hajóársaságok törvényes ügynöke.

P É N Z K Ű L D É S
A VILÁG MINDEN RÉSZÉBE
A LEGOLCSÓBBAN
ÉS A LEGGYORSABBAN
— JÓTÁLLÁS MELLETT. —

Alapítottat 1898-ban.

J. D. MOSKOWITZ,
1141 West Dakota street
és Kossuth-telep
DAYTON, Ohio.

KUN TAMÁS
PÉNZKÜLDŐ ÉS HAJÓJEGY ÜZLETE
a saját házában
ÓVADÉK
New Jersey Államánál \$20.000
a hajóársaságoknál \$5.000

New Jersey Állami közegező.
Mindenféle okmányokat hitelesít és a konzulátus által hitelesítve.
Az utasokat személyesen elkíséri a hajóra.
Levelezéim:
LOCK BOX 97 — WHARTON, N. J.

THE CITY BANK CO.
BIZTOS, ERŐS, MEGBIZHATÓ.
Takarekibetétek után 4 százalékot
— fizet. —
10 AVENUE és PEARL ST. sarkán.
SOUTH LORAIN, Ohio.

\$25,000.00 ÁLLAMI BIZTOSÍTEK.

Joseph Major Myers
pénzküldő irodái
Főhízet: PHILLIPSBURG, N. J.
Főhízet: ALPHA, N. J.

Az összes hajóársaság törvényes képviselője.
Pénzküldés az ó-hazába; a legbiztosabban és legolcsóbban szállítok. Mindenféle hazai kereseteket, valamint konzuli hitelesítéseket elvégzek. Egyedül közegező Phillipsburg és környékén. Honfirsám minden ügyben ingyenes felvilágosítást kapnak.

THE STAR BOOK BINDING CO.,
Alsóvárosi üzlet: 153 East 4 street
NEW YORK.

Elvállal minden e szakmába vágó munkát.
— JUTANYOS ÁRAK. —

Zeisler Zsigmond
Államilag engedélyezett pénzküldő
20.000 dollár biztosíték
Állami postahivatal. Közjegyző.
LEGOLCSÓBB HAJÓJEGYEK.
711 S. Broad St., TRENTON, N.J.

KLEIN ISIDOR
MAGYAR BANKHÁZA
101 HAWKINS AVENUE, RANKIN, Pa.
Legbiztosabban küld és kamatoztat pénzt.
Legjobb hajókra ad el jegyeket. Pereket, szerződéseket, konzuli hitelesítéseket, katonai-ügyeket biztosan elintéz.

THE 'STATE BANK'
AZ ÁLLAM BANKJA
378 Grand Sreet, New York City.

Elnök Richard O. L., alelnök Kohn Arnold, másodalelnök Burckett L. Walter, pénztáros Voorhis A. J., alpenztáros Kneisel János.

Tőke, felesleg, nyereség, \$1,000,000
több, mint
Betétek több, mint 16,000,000

Pénzküldeményeket elfogadnak a világ minden részében.

HAJÓJEGYEK minden vonalra kaphatók.

MEGBIZHATÓ KÖZJEGYZŐRE
ha van szüksége, úgy menjen bizalommal PARTOS PATIKÁ-JABA, 160 2-ik Ave., 10-ik utca szögletén, ahol PARTOS gyógyszerész, ki egyszersmind KÖZJEGYZŐ áll rendelkezésükre azoknak, kik kiskorukat akarnak kihozni, meghatalmazás, utlevél, eskü, válóper, vagy bármily hivatalos irat kiállításánál.
— EGYEDÜLI VALÓDI —
Magyar Patika.

DEUTSCH TESTVÉREK
BANKHAZA
319 East Houston st., New York.
Törvényes képviselői a legjobb hajóársaságok: Hamburg, Bréma, Rotterdam, Antwerpen vagy Fiume át: Cunard vonalon.
Pénzküldemények továbbítására az ó-hazába a legmegbízhatóbb czégek.
KÖZJEGYZŐI HIVATAL.
Magyar kölcsönkönyvtár, tüzbiztosítás, csomagok kihozatala és hazaszállítása.
Levelezéim:
DEUTSCH BROS.,
319 East Houston st., New York.

MONOPOL KÁVÉHÁZ
RUDNER és ROTH, tulajdonosok
NEW YORK, 145 MÁSODIK AVENUE, a kilenczedik utca sarkán
— Kiténő ételek és italok —
A MAGYAROKNAK KEDVENCZ TALÁLKOZÁSI HELYE
— Szombat és vasárnap este elsőrangú cigányzene —

kaposi cigány zenéje váltja fel. A vajáni Zoltán-est a régi magyar udvarház vendégszeretetének és névességének Ungmegyében majdnem utolsó maradványa. Este 8 óra felé már teljes volt a társaság s a kaposi cigány jó zenéje mellett a fiatalok csakhamar táncra perdült, persze az első táncos az egészen megfiatalodott házigazda volt. Azután a dusan megterített asztalok mellé telepedett le a vendégek serege, akiknek nevében Berzeviczy István tolmácsolta a jókívánatokat a házigazda iránt. Kedélyes, pompás hangulatban alig vették észre az ünneplők, hogy már reggel 8 óra van s a kedves éjszaka elmúlt. A fiatalok sebzett szívvel, de végtelenül kellemes emlékekkel eltelten gondolnak vissza Bernáth Zoltán névességére.

Szerencsétlenül járt munkás.
ZOMBOLYA. A Hungaria-gőztelagár fűrészelő műhelyében a körfűrész levált tengelyéről és repülés közben Wasche Ferenc munkás fejét kettéhasította. Wasche szörnyen halt.

ERKÖLCSI FELHÁBORODÁS.

Hurokra került áldetektív.

Jules és Károly a budapesti Gerbeaud-cukrászdában voltak alkalmazva. Julesának Polgár volt a vezetékneve és eláruló leány volt, Károly — Pásztor névre hallgatott és boltiszoja volt a cukrászdában. A torták és édességek között nem esoda, ha a két leány szerelemre gyuladt egymás irányában. Napközben keveset beszélgethettek egymással, de ha beállott az este, mind a kettőn kísértáltak a Stefánia-utra, ahol néha órákig szótlanul üldögéltek egy olyan padon — amelyen nem kell fizetni. Így történt ez most is. Este tízenegy óra volt már s a hold halványan világította be a néptelen utat. A leány és a leány átolelték egymást s talán először — elesztant ajkukon az édes esők.

— Hogy mernek maguk itt esőkolóználni? — szólott hirtelen közbe barsány hangon egy ember.

A szerelmes pár ijedten robbant széjjel.

— Ki maga? — kérdezte Károly.

— Líznyai detektív vagyok. Kövesenek a rendőrségre!

A menet megindult, de utközben a detektív kijelentette, hogy őt koronáért hajlandó behunyni a szemét.

— Csak tartsa nyitva! — felelt Károly — és gyérnik a rendőrségre!

És mentek, mendégáltak, amíg hirtelen egy rendőr bukkant fel előttük. Ennek láttára a detektív futásnak iramodott, de háiba, mert utólérték s a detektív urat bekísérték a Bulvoyszky-utcai rendőrszobába. Kiderült, hogy Líznyai Ödön soha életében sem volt detektív. Az áldetektív most vonta felelősségre Janniczky bíró tanácsa.

— Nem vagyok bűnös, — védekezett a vádlott. Nekem mint szabad polgárnak jogomban állott tiltakozni a szabad szerelem iránti megnyilatkozása ellen.

— Tiltakoznia szabad, de miért akart mint detektív zsarolni?

— Elhök ur sem tűrte volna el szótlanul, ha éjszaka esőkolóználni lát egy nőt és férfit a ligetben. Erkölcsi felháborodása mindenkinben megnyilatkoznék ilyen esetben.

Az erkölcsi felháborodásban szenvedő áldetektív a bíróság zsarolás miatt ellátta négyhavi fegyházbüntetésre. Dr. Török Sándor védő felelőbízést jelentett be az ítélet ellen.

BORZALMAS HALÁL.

Az elcsendesedett öngyilkos.

Dr. Keppich Henrik ismert és gazdag lipótvárosi földbirtokost igen rejtélyes körülmények között halálra égve, megcsendesedett tagokkal találták az ágyában. Az Alkotmány-utca 10. számú házban igen előkelő lakásban élt a földbirtokos, anyja és az őcsese társaságában. Keppich már negyvenéves esztendősen ember volt, igen különös, beteg természetű, hónapokat töltött különféle szanatóriumokban, kórházakban és ideggyógyintézetekben. Jelenleg is betegeskedett, neurasthenia kínozta, nem érintkezett senkivel, csak az anyjával, aki roppant gonddal ápolta.

Az alkotmány-utcai nagy lakásban külön szobája volt Keppich Henriknek. Minap korán reggel a szobaleány füstöt látott a szobaajtó hasadékán. Nagyon megijedt, leszaladt a házmesterért, feláramozta a háznépét és együtt bevonultak a házhozabába, mely nagy lánggal égett. Az ágy közepén ott feküdt az agglegény, Keppich Henrik — holtan.

A házmester odarohant az ágyhoz, hogy kimentse az ályót, hozzányult, de Keppich Henrik akkor már csupa hamu és por volt, ugyszólván szétomlott, ahogy hozzáért. Kihívták a tűzoltókat, akik azonnal hozzáfogtak a szobátűz eloltásához, a butorok közül azonban csak a rézágyat és az éjjeli szekrényt mentették meg.

A rejtélyes eset szörnyen felzúgatta a familiát. Képtelenek voltak megérteni, hogy mi történt, csupán egy nyom volt, a gyertyatartó feldörvete ott hevert az ágyon s ebből arra lehetett következtetni, hogy vagy szerencsétlenség történt, vagy pedig a földbirtokos öngyilkossági szándékából gyújtotta fel magát. Megjelent a rendőrség is. Házikutást tartott a leégett lakásban és az éjjeli szekrényben találtak egy véres kést és egy véres állót, továbbá vattadarabokat. A kés és az olló Keppich tulajdonát képezte s így fel lehetett tenni, hogy öngyilkosság történt. A rendőrorvos ezután vizsgálat alá vette az elégett hullát és csakugyan megtalálta rajta a szurás nyomait. Egyet a nyakán, egyet a szíve fölött.

A házbeliek ezzel szemben azt állítják, hogy Keppich doktor pillanatra sem említette, hogy öngyilkos akar lenni és majdnem kizárták tartják, hogy itt öngyilkosságról volna szó. Még este együtt vacsorázott a familia és arról beszéltek, hogy újra bevonul valamelyik gyógyintézetbe, ott majd rendbehozzák a megviselt idegét. A familia állásfoglalása ellenére, a rendőrség ki zárták tartja, hogy itt bűntény forog na fenn. A hivatalos rendőri kiadást szerint dr. Keppich öngyilkosság kísérletét követett el, azután véletlenségből magára rántotta az égő gyertyát és a szó szoros értelmében elégett. Holttestét a bonczitani intézetbe szállították.

A KALUGYER.

Flórika szerelmi bűné és a pástorfium.

Burdac román határszéli faluskában történt ez a kerek, a legmondosabban kidolgozott novellával is vetélkedő történet. Onca Vaszil, aki gazdag volt, feleségül vette a gyönyörű Flórikát, a kit a nagyon szegény szülei kényszerítették hozzá. Flórika sirva ment az esküvőre és még azután is sokáig sirt az ő szerelmes pástorgyereke után, aki bánatában, mert nem lehetett egymásé, a lakodalom napján elbujdosott.

Flórikának aztán fia született, akit Vaszillal együtt felneveltek és versengve szerettek. Ez a féltett gyerek aztán felesperedve délezeg legénynek, tizenhétéves korában a napokban meghalt. Rettenetes volt a csapás, nagy volt a gyász s a koporsó mellett elmélyedve imádkozott egy kalugyer, majd a halotti toron mindent elkövetett, hogy megvigasztalja a lesújtott szülöket. Egyszer csak meglepetve kiáltott fel az asszony:

— Juon, Juon!

Csakugyan Juon volt az elbujdosott pástorfium. Mi történt ezek után? Az asszony megvallotta az urának, hogy a meghalt fia a pástorfő, vagyis a kalugyer volt s beszámolt a régi szerelméről. És Onca Vaszil mit tett. Reggelre eltűnt a kalugyer ruhájában, egy hátra hagyott levélben minden vagyonát az asszonynak hagyva, hogy legyen boldog a kalugyerével. Ő pedig elmer a kalugyer helyére, a kolostorba, élni a boldogság emlékének és a feledésnek.

A M O P S Z L I

Dal a síófoki betyárokról.

Síófokon, tavaly a régi betyárvilágra emlékeztető rejtélyes lopás történt. A Síó-szállóban belépődött egy tolvaj Ritscher Alfréd bukméker szobájába és elbujt az ágy alá. Nyugodtan megvárta, amíg a bukméker hazajött. Amikor Ritscher már mély álomba merült, a rabló kilopta vánkosa alól öt ezer koronát tartalmazó pénztárcáját s azzal az ablakon át elmenekült.

A tolvajt, aki Hering Gyula ismert betőről volt, Budapestten tartóztatták le, de jóformán még kihallgatni sem lehetett, mert czeilájában felakasztotta magát és meghalt. A vizsgálat során kiderült, hogy Heringnek egy bűntársa is volt és pedig Pettyán Pál, akit egy másik nagyobb betőrésből kifolyólag tartóztatták. Most tárgyalta ezt a pört Szepessy bíró tanácsa.

A vádirat szerint a Ritscher-eseten kívül Pettyán még a következő lopást követte el: Elegánsan felöltözödvé beállított Schuller Sándor aranyműveshez, akitől albrétbe vette egyik szobáját. Egy éjszaka azután ellopta az

aranyműves üzletének kulcsait, betört az üzletbe s az ott levő összes drágaságokat ellopta. Pettyán rendületlenül tagadta mind a két vádat.

Az elnök először a Ritscher-esetet ismerteti. Amikor Ritscher és felesége a szállobeli szobájukban elaludtak, az asszonynak kis mopszli kutyája ngatni kezdett. Hering az ágy alól kinyújtotta a kezét és simogatni kezdte a mopszlit. Az asszony mindazonáltal felébredt. Ő is simogatni, csitogatni kezdte a kutyát. Eközben hozzáért a tolvaj kezéhez is, aki azt ijedten kapta visszaz.

— Fent vagy? — kérdezte az urától, — aki nyugodtan hortyogott tovább.

— Kérem — felelt mindezekre Pettyán — én nem tudok mindezekről semmit. Nem ismerem sem Ritschert, sem Heringet, sem a mopszlit.

— Hisz Heringgel egy szobában volt elzárva a gyűjtőfogházban!

— Nem mutatkozunk be egymásnak, — felelt a vádlott, — aki tovább is tagadta mind a két vádat.

A bíróság ezután Pettyánt dr. Skerlak Aladár védelmére utazó lopás büntetőért két és féleves fegyházbüntetésre ítélte. A síófoki esetet a bíróság nem látta bebiztosítottnak s ebben az ügyben felmentette a vádlottat.

GYANUSITOTT FŐHADNAGY.

Olaszországban élárnak egy magyar tisztet.

Homolya István vezérkari honvédfőhadnagyot kennekedés gyanúja alatt az olasz határon letartóztatták és Rivába szállították. Így jelentette ezt a napokban egy milánói távirat. A hír rendkívüli mértékben felzúgatta a magyar honvédelmi minisztériumot s főleg a szegedi második kerületi honvédpáncsnokságot, amelynek kötelezők tartozik Homolya főhadnagy. Most távirati jelentés érkezett a szegedi főparancsnoksághoz, amelyet maga a főhadnagy értesített, hogy szabadon bocsátották.

Az olasz hatóságok részéről elrendelt vizsgálat teljes világosságot vetett a titokzatosnak látszó ügyre. Homolya István nem kennekedést nem teljesített, se terepfelvételeket nem végzett. Minden kétséget kizárólag megállapították azt is, hogy semmiféle titkos megbízása nem volt. A szegedi főhadnagy Schwitzer Lajos temesvári hadtestparancsnok engedelmével utazott Rivába, hogy résztvegyen a hócipő-gyakorlatokon. Egész csapat volt vele az ismeretlen vidéken, ahol a főhadnagy eltévedt, csapatától elszakadt és osztrák területre olasz földre került.

Eleinte Riva körül bolyongott, majd a Tonale-szoroson keresztül Ponte di Legno-be jutott, amely az első olasz faluska. Homolya, aki szenvedélyes amatőr-fényképész, lefotografálta a gyönyörű vidéket. Innét támadhatott a félreértés. A tulbuzgó olasz határvédekmét láttak a magyar főhadnagyban. Homolya azt is hazatáviratozta, hogy már a napokban Szegeden lesz.

PIKÁNS ÜGY.

„Kisasszony feleségem” páruul járt.

A Kassai Hirlap-ban olvassuk: Érdekes esetről beszélnek az emberek a városban, de csak úgy félhangosan. A szereplői egy fiatal iparos és természetesen az élete párja. A ma 24 éves, jóképű fiatal ember ezélt 2 esztendővel vezette oltárhoz szerelme tárgyát, egy 17 éves szemrevaló ifjú leányt. A fiatal pár körülbelül két és fél hónapot élt már együtt békességben, minden vihar nélkül, amikor egy szép napon a férj formaliter eltűnt és hszabb időig nem adott életjelet magáról.

Az asszony csak várt egy ideig, végére is beleunt a várásba és hűtlen elhagyás czimén válópert indított. Azaz, hogy hűtlen elhagyás az egyik, a lenyegtelenebb ok volt, mert a keresetben az asszony főképpen azt hangsúlyozta, hogy a férj képtelen eleget tenni családi kötelességeinek. Világosabban vázolja pedig azt állította a fiatal asszony, hogy két és fél hónapi házasság után ő még mindig — leány.

A szót ezek után az orvoszakértők vették át, akik megerősítették az asszony minden állítását, ám egyben csatálták azt is, hogy a fiatal férj, jelentéktelen abnormalitástól eltekintve, alkalmas a férji szerepök betöltésére.

E vélemények alapján aztán ugy a törvénytsek, mint a tábla a fiatal menyecskét elutasította válókeresetével. És ezzel a dolog a legtermészetesebben, mindenkit kibékítő módon véget

érhetett volna, ha közbe nem lép az a csuda nagy szerelem, meg egy kis — gólya. Míg ugyanis a válópör folyt, az asszonyka szíve lángra lobbant s veszedelmesen dobogott egy fiatal legény látására. A szerelmek érthetőleg nem maradtak meg szívdobbanások mellett, amiről legfényesebben tanuskodott az a hatalmas — harmadik. Mert a szabályos időn belül a kis jószág megérkezett.

A szó már most a férjet illette meg, aki nem sokáig késétt a megnyilatkozással. Egyszerűen felkeresett egy fiskálist s most már ő indította meg a válópört. Ezt a keresetet már legközelebb tárgyalja a kassai kir. törvénytsek s bizonyos, hogy más eredménnyel, mint az elsőt. Pedig a férjnek — az asszonnyal ellentétben — bizonyára nem is lesz más indoka, minthogy az asszony nagyon is alkalmas a családi

kötelességek teljesítésére. És ugy látszik, ez is baj.

A FÖLD NÉPESSÉGE.

Az emberiség beosztása felekezetek szerint.

Az Egyesült Államok statisztikai hivatala által közrebeosztott jelentés szerint földünkön 1563 millió ember él. Ennek harmadrésze, vagyis 558,862,000 keresztény.

Vallás szerint következőleg oszlik meg: 272,538,000 római katolikus, 166,066,000 protestáns, 120,157,000 görög katolikus, 216,630,000 mohammedán, 137,935,000 budhaista, 209,659,000 hindu, 231,816 Konfuczius követői, 249,000,000 sintoista, 157,000,000 fetisimádó és 11,222,000 zsidó.

Gálóczi Muskotály, Szamosháti, Kaáli és Kapa dohány.

A magyar ember, pipas ember!

de itt Amerikában nem kapott eddig kedvére való dohányt, mert magyar dohány néven eladtak neki másféléket.

Szirmay Vilmos honfitársunk már 3 éve dohány termelő, még pedig Cheswick mellett, az Allegheny River egyik szigetén levő 80 akernyi gazdaságában, ahol kizárólag és többféle magyar fajdohányokat termeszt.

Ezeket a magyar ember által termelt magyar dohányokat magyar emberek kinálják magyar embereknek, valódi, jó, teljesen éret, tisztán kezelt minőségben és olcsóbb áron, mint a mások által árult dohányok.

Lehet venni 5 centes és 10 centes csomagban, pipába való dohányt és 10 centes csomagban cigarettáknak vágott dohányt.

Minden csomagban van egy értékes szelvény, melyekért ajándékok adunk. A cigarettá dohányban még hazai papiros is.

Próbálják meg ezeket a dohányokat használni! küldjék a pénzt bélyegbe is, de legjobb, ha összeállnak többen és egyszerre rendelnek.

Minden levelet így kell czimezni:

Szirmay és Perényi Tobacco Co.,
P. O. BOX 1539 4551 SECOND AVE., PITTSBURG, PA.
Vagy: A. Perényi, 422 E. 14th St., New York, N. Y.

SOK ARANY ÉS EZÜST ÉREMMEL KITÜNTETVE.

Különlegességek: 48-as Likör hazafias ital, Gögygyocgnac, Baraczkocgnac, Baraczkoszesz, Baraczkéremé, Port-Artur Keserű Gyomorerősítő Likör, Alföldi Teatum, Alföldi Fehérkeresztes Sósorszesz.

A „RADIAL ELIXIR”-T

kizárólag az ELSŐ ALFÖLDI COGNACGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG KECSKEMÉTEN gyártja.

Használati utasítás az eddig páratlanul álló és a maga nemében korszakalkotó kecskeméti „Radial Elixir” gyomorerősítő likörhöz, mely csakis a legjobb gyógyító párlatból, meleg uton készül.

Mután a legtöbb betegség a gyomor nem rendes emésztése által keletkezik, igen fontos a gyomor rendes állapotban való tartása, vagyis az emésztéshez szükséges gyomorsavaknak kellő mennyiségben való fejlődését kell előmozdítani, ezt teszi a „Radial Elixir” és ezáltal megóvja azt, ki naponta reggel és este 1—1 pohárral iszik, hogy soha, sem gyomorgörcsöt, hascsikarást, székrekedést, gyomornyomást nem fog érezni.

A „Radial Elixir” 1 év óta van forgalomban és máris a legkedveltebb keserű egyike, mert nemcsak gyógyhatású, hanem mint étvágygerjesztő, emésztést gyorsító és gyomorbajt gyógyító különlegesség páratlanul áll és ilyen összetételű ivékből más gyár nem állt elő.

A „Radial Elixir” üvegformája is egyike a legsikerültebbeknek és csakis akkor valódi, ha az üvegre magára Első Alföldi Cognacgyár Részvénytársaság Kecskeméten „Radial Elixir” van beégetve és eredeti kupakkal, valamint körvezető nyakszalaggal van lezárva; „Radial Elixir”, gyógyítvány és növények gözlepárlása utján készült. Egészségi szempontból különösen ajánlható.

Kérem szives próbarendelést és vagyok

Hazafias tisztelettel

VIDDER EMIL,

44 AVENUE C, NEW YORK

Alapított az 1889-ik évben. Egyesült erővel.

JACOB KLEIN

MAGYAR BANKHÁZ, HAJÓJEGY- ÉS KÖZJEGYZŐI IRODA.

A PENNSYLVANIA VASUTTÁRSULAT EGYEDÜLI MAGYAR FŐÜGYNÖKSÉGE

1340 PENN AVENUE, PITTSBURG, PA. 207 SIXTH AVENUE, HOMESTEAD, PA.

KOLDUNK pénzt az ő-házába gyorsan és biztosan; a legrovidebb időn belül késébitjük a pénz kiutalásig igazoló eredeti postai feladó-vevényt. PENNSYLVANIA állam bankházaiknak nagy részét mi látjuk el hazai pénzzel. Pénzeiket elfogadjuk megörzés végett és fizetünk kamatot; kívánságára elhelyezük bármely hazai bankban, vagy a Magyar Királyi Postatakarékpénztárban és beszerzük az eredeti betétkönyveket.

ELADUNK HAJÓJEGYEKET bármely hajóra a hajótársulatok eredeti áráin és nagy kiterjedésű összeköttetésünknek fogva utasaink mindent a kelő védelemben részesülnek.

JOGI HATÓSÁG, kötelezően és hazai peres ügyekben szakértelmű gyorsan és pontosan járunk el.

ELFOGADUNK betéteket a Duquesne Magyar-Amerikai Takarékp- és Hitelintézet javára is.

The American Savings & Trust Co., Duquesne, Pa.

ALAPTÖKE ÉS FÖLÖSLÉG \$175,000.00.

Alkalmi ellenőrzés alatt álló takarékpénztár négyezerháromez betétszámlára, hol a magyarság kamattoztatás mellett a legbiztosabban őrizheti meg pénzét.

IRJON ÁRJEJEGYZÉKÉRT E CZIMRE:

JACOB KLEIN

1340 PENN AVENUE, PITTSBURG, PA.

MAGYAR FONOGRAF ÜZLET

280 BOWERY, NEW YORK City.

Nagy és dus raktára a legjobb és legújabb éneklő gépeknek.

A LEGKIVÁLÓBB ÉS LEGVALTOZATOSABB MAGYAR DALOKKAL.

— Egy gép ára 3 dollár 50 centtől felfelé. — Magyar dalok darabja 35 cent. —

MEGBÍZHATÓ MAGYAR ÜZLET. — Magyar levelekre magyarul válaszolnak.

ENTREPRISE LIGHT CO., 280 BOWERY, — NEW YORK CITY.

A KILENCZVENKILENCZES SZÁMU SZOBA.

— BÜNYGI REGÉNY. —

Irta: Griffiths Arthur.

[Harmadik folytatás.]

Mialatt Hasnip még mindig az ágy alatt keresgél, én felnyitottam az üvegajtót és kiléptem az erkélyre. Miként a fogadós mondta, az csakugyan nem kizárólag a 99-es használatára szolgál. Ez a szoba egy folyosó végén, voltaképpen szögletes képezett az épület északi szárnyában.

A Grand Hotel egy nagy középső épületből s két négyszögletű, kissé kiszögellő oldalszárnyból állott. Az erkély, melyen én álltam, az oldalszárnyakat vette körül s kívülről nézve, látszólag összekötöttesen állott az épület ezen részéhez tartozó valamennyi szobával, ami szerintem nagyon fontos és szorosan összefüggő körülmény volt a 99-es szobában történt esemény kutatásának kérdésével.

Nem tartván helyesnek, hogy az újonnan felfedezett nyomokat egyedül kövessék, vissza akartam térni a hálószobába. Mikor már éppen az üvegajtó küszöbére léptem, hirtelen magára vonta figyelmemet egy, az átjáró szőnyeg hossza alatt közt csillogó tárgy. Rögtön megálltam s egy teknősbéka hajtút vettem fel a földről.

A hajtú olyan alakú volt, melyet a nők a legutóbbi idők divata szerint viseltek, mióta a haját magásra tűzik fel s ugyiszólva a fejtetőn hordják. Az ilyes hajviselésnek összetartása végett, széles hajtúkre van szükség; s én ahhoz hasonlókat, amilyet találtam, láttam már a Palais Royal kirakataiban. Igen szép briliáns képezte a teknősbéka-tű felső részének foglalatát, már hogy valódi, vagy utánozott gyémánt volt-e, azt mint nem szakértő, nem tudtam megítélni; de annyi bizonyos, hogy értékesnek látszott, és nem volt közönséges foglalatú.

Hanem mindenesetre sokkal kevésbé lehetett az becses tulajdonosának, bárki lett legyen is az illető, mint nekünk, kik minden fonalat mohón ragadtunk meg.

Diadalmas érzettel rontottam be a szobába, zsákmányommal kezemben.

— Nézzé, Hasnip! — kiáltottam, — ezt a szőnyegen találtam.

A detektív rápillantott a hajtúre, s feltűnően boszankodni látszott, hogy én juttottam ily fontos felfedezéshez.

— Mindig állítottam, hogy nő volt, — mondta.

— Még mindig csak merő gyanítás, Hasnip, — válaszoltam én.

— Az én feltevésém ezáltal most minden esetre megerősítést nyer, s ez több, mint amit bármelyikünk is kívánhat.

— De azért nehéz lesz kinyomozni a hajtú tulajdonosát. Sőt, ha ez sikerülne is, még mindig sok rejtély marad megoldatlanul, — szoltam s a nyitott üvegajtóra mutattam.

— Így volt az már ma korán reggel is? — kérdezte egyenesen.

— Azt nem vagyok képes megmondani, de véleményem szerint nyitva kellett lennie.

— Megvallom, ez megzavar engem. Mert ha már ezen az üvegajtón át jött ide be valaki, miért nem választotta visszafelé is ezt az utat? Emlékszik talán a szobaleány állítására a nyitott ajtóra vonatkozólag? Miként magyarázzuk meg már most ezt?

— Én azt hiszem, valami megakadályozhatta a nőt, ki magánosan jött esetleg a 99-es szobába, — feltétele, hogy nő volt, aki a hajtút elvesztette, mondom, valami általunk nem sejtett ok gátolta, hogy ugyanazon az uton térjen vissza, amelyen idejött.

— Azt hiszi tán, hogy az erkélyen adta elő magát olyasvalami, mi elzárhatta előtte a visszavonulás útját?

— Határozottan. Nem lehetséges-e ez?

— Több, mint lehetséges. De ez, ugy hiszem, mellékes dolog. Legelső feladatunk a tő által szolgáltatott nyomot követni s tulajdonosát kinyomozni. De miként kezdjük hozzá?

— Fel kell találnunk a tő mását. Az ilyesmit rendszeren párosan szokták használni. Majd talán megismerjük párját valamely hölgy hajában itt a Grand Hotelben.

— Az eszme jó, csak hogy a hölgy, ki e tőt elvesztette, nehezen lesz oly vakmerő, hogy bűnösségének bizonyítékát nyilván viselje. Furesa tárgy ez —

folytatta össze-vissza forgatva a hajtút. Látott ön valaha ehhez hasonlót?

— Miként viselik ezeket a nőket? — Hajukat tűzik fel vele, vagy megerősítik vele fejdíszüket, vagy kalapjaikat.

— Hm! — mondta kételkedően Hasnip. — Vajjon viselhetette az illető fejdísz, vagy kalapot ily öldöklés alkalmával?

— Miféle öldöklést ért ön?

Hasnip vállán át az ágyra mutatott. — Ön tehát még mindig azt hiszi, hogy a hajtú tulajdonosa vitte végbe a gyilkosságot?

— Igen, mindaddig, míg valami sokkal valószínűbb feltevésnek nyomára nem akadok. Eppen ez okból akarom azt a nőt feltalálni.

— Az nem lesz könnyű.

— Ne legyen oly kishitű, mr. Leslie, a nő kezünkbe szolgáltatotta maga magát. Majd meglátja, hogy kedvezni fog a szerencse. Hasonló ügyben még eddig sohasem vettem részt úgy, hogy szerencsém ne lett volna.

— Nincs ahhoz fogható jó érzés, mint mikor valaki csillagzatában bizik.

Hasnip nem felelt, hanem arcának kifejezése egyszerre merev lett s teljes figyelemmel hallgatódzott valamire.

— Pszt! — sugja, hirtelen vállamra nyugtatva kezét. — Bizonyos vagyok benne, hogy lépteket és ruhasuhogást hallottam.

A következő pillanatban valaki csakugyan nyitni próbálta az ajtót. Hallottuk, amint egyszer-kétszer megnyomták a kilincset, de persze eredménytelenül, mivel belülről be volt zárva.

Harmadik kísérlet is tetetett és pedig ideges türelmetlenséggel, mely kísérlet után olyas zaj keletkezett, mint mikor valaki a földre zuhan.

— A nő elájult, — mondta Hasnip, még mindig erősen ragaszkodva ahhoz az állításához, hogy nőnek kelle lennie. — Várjon csak! Mit akar eszeledni?

— Én minden ellenvetés dacára az ajtóhoz rohantam, s azt hirtelen kinyitva, láttam, hogy Hasnipnak csakugyan igaza volt.

Egy női alak feküdt elterülve a földön, kibén azonnal felismertem Bertram Klára kisasszonyt.

— Mit mondtam? — hangzott mögöttem Hasnip szava, aki, amint az élettelen női alakot megpillantotta, szintén kijött az ajtó elé. Igazam volt, hogy biztam szerencsés csillagzatomban.

Végig akartam futni a folyosón segítségért hívti, — de a rendőr rámszólt: — Maradjon, mr. Leslie, maradjon, ne szólítson elő senkit, ezt magunknak kell elvégezni. Jöjjen inkább és vigyük be.

— Hogyan, a halottas szobába? Azt csak nem...

— De igen, igen! Fogja meg vállait, én meg majd emelem a lábát.

Ime, most karjaimban tartottam a szép leányt, kedvemre nézhettem a gyönyörű, finom metszésű arcot, melyről minden pir eltűnt, s mely a hollófeketé hajfonatainak ellentéte mellett még halványabbnak látszott.

Gyöngöden vittük be a szobába, — legalább magamért felelek — és ott a pamlagra fektettük. Hasnip, mint ahhoz értő ember, rögtön vizet hozott a mosdószekrény kancsójából, melyvel megmosolta arcát, aztán megfogta egyik kezét és erősen dörzsölni kezdte, utasítva engem is, hogy ugyanezt tegyem a másikkal.

Ez elbánás csakhamar megtette hatását, és Bertram kisasszony mély, fájdalmas sóhajjal, felnyitotta szemét. Amint azonban tekintete két idegenre esett, két férfira, kik oly bizalmasan hajolnak föléje, rémülten rezzent össze, felugrott a pamlaqról és felkiáltott:

— Hol vagytok? Mi történt? Ki hozott ide?

— Ajultan találtuk önt az ajtó előtt — kezdtém én.

— És azután behoztuk ide. Ez a 99-es szoba — folytatta kegyetlen kiméltelenséggel, — szavamba vágva Hasnip.

— A 99-es! A 99-es! — fudokolt. — Én itt! Irgalmas Isten, én itt! Ereszzenek ki! Nem akarok, nem maradhatok e helyen! Nem akarok! Ereszzenek!

Hangja valóságos sikoltássá fajult, mikor az ajtó felé rohant.

Hasnip utját állta.

— Még nem távozhatik e szobából, — mondta szilárd, erélyes, de halk hangon. — Mások is vannak kint bizonyosan. Hallgasson, a saját érdekében.

Bertram kisasszony az ajtóhoz hajolt és ott hallgatódzva, beismerte Has-

nip állításának igazságát.

— Igen, igaza van. Némém van kint Fawcett kapitánnyal. Egészen jól hallom őket. Nem szabad itt találniok. Kérem, mint gentleman kérem önt, ne engedje meg.

— Nem jöhetnek be, nézze, az ajtó be van zárva. Hanem ön elárulja magát, ha ilyen hangosan beszél — felelt a detektív.

Bertram kisasszony a helyzetet felfogva látszott, s rögtön az ablakhoz sietett.

— Majd ezen az uton távozom — szolt, kezét az üvegajtó kilincsére téve, hogy kinyissa.

A bizottság, melyel eljárt, oly ismeretét árulta el a szoba be- és kijárásának, hogy szívetem hideg borzongás futotta át. Nyilvánvalóan látszott, hogy nem most tette meg először ezt az utat.

— Nem, nem, kisasszony, még ne — intette a rendőrök és pedig oly határozott modorban, melyet nem lehetett félremagyarázni. — Egy kérdést kívánok önhöz intézni. Az ön tulajdonja ez?

S gyorsan előmutatta a kezében tartott hajtút.

Mérsen szemléltem a leány arcát. Azelőtt csak halvány volt, de a hajtú váratlan előmutatása a halál szürke lamvas színűvé változtatta halványosságát. Szemgolyói úgy kidülledtek a rémületből, mintha ki akarnának ugrani füregükéből; azután szempillák lecsukódtak s karjaim támasza nélkül, újabb ájulással, ismét a földre esett volna.

— Az öné ez? — ismételte Hasnip.

— Nem, nem, — hebegte csaknem sugva. — Ne kérdezzen, nem mondhatom meg...

— Bizonyos ön abban? Ennek a hajtúnak párja is van. [ez persze csak ijesztgetés akart lenni] — és tudom, hol kerithetem meg.

A leány vonásai újabb borzadályt fejeztek ki, de nem talált szavakat a feleletre.

— Ez már tulságos kegyetlenség, Hasnip, — mondtam, kötelességemnek véle közbeszólni.

Már aggodalmának pusztá látása is elég lett volna, hogy könyörületre indítson a szegény teremtes iránt, de bánatos szemek, az üldözött szarvaséhoz hasonló, némán esdeklő tekintete, még jobban megalapított.

— Tudnom kell és tudni akarom, — szolt a rendőrökem nyersen.

— Nem áll jogában, hogy hozzá ily vallató kérdéseket intézzen. Hogy eljárása teljesen törvénytelen, azt ön épp oly jól tudja, mint én magam s így nem engedhetem meg...

— Ön pedig beláthatná, hogy illendő és méltányos bánással többre megy, s én egyebet nem kívánok, — feleltem hévvel.

E vitakozás alatt Bertram kisasszony majd rém, majd a másakra bámult, mintha nem igen értené a mondottak értelmét. De hirtelen összeszedte magát, újabb mondatot tett az üvegajtó felé, kitérta és gyorsan kisorsant az erkélyre.

— Ne féljen, odakint sincs nagyobb biztonságban. Hiszen olyan gyenge. Nézzé, hogy reszket és támoogy, — kiáltottam, s azzal utána siettem.

A leány hálás pillantással ragadta meg karomat, én pedig végigveztettem az erkélyen, több szoba ablaka mellett elhaladva, melyek közül némelyek nyitva, mások csukva voltak, de amennyire nagy megelégedésemre s talán még nagyobb megnyugvására a hölgynek, láthattam, azon szobák közül egyik sem volt elfoglalva.

— Gyorsan, gyorsan — suttogta idegesen. Borzasztó lenne, ha meglátnának. Mit mondhatnék nekik?

— Kivel fél? — bátorkodtam kérdezni.

— Ott, ott, abban a szobában... az nővérem, Sarsfieldné szobája, nézze meg, úres-e?

Óvatosan bepillantottam, de senki sem volt a szobában, mit közölvén vele, csaknem futva haladtunk el a szoba ablaka előtt, az azontul levő üvegajtó mellett azonban megállott a hölgy.

— Ez az én szobám. Most már könnyen beléphetek. Köszönöm. Tovább nem szabad jönnie.

Nem viseltem ugyan magamat tolokodón, de tilalmát indokolta iránta tanusított aggodalmas érzésem, — melynek kifejezését bizonyosan leolvasva arcomról.

— Bizonyos abban, hogy most már maga is gondját viselheti magának, miss...

— Bertram. Nevem Bertram Klára. De én kinek tartozom anyyi hállával?

— Én Leslie Frigyes vagyok, szobaleányra, mondtam, talán nyomatókosabban, mintsem szándékoztam.

— Nem akarok visszaélni tovább sziveségével, — szolt ő egyszerűen. — Ön kétségtelenül folytatni kívánja kutatásait.

— Nincs ott már semmi — szoltam, valósággal azonban haboztam, nehogy feleletem gyanút fejezzen ki, mert bármily különös és gyászos körülmények hozták őt összekötésbe a 99-eszel, nem voltam képes elhinni e leány bűnrészességét a rettenetes gyilkosságban.

— Semmi, — ismételtam — de talán ön adhatja nekem valami magyarázatot, — vagy nem kíván...

Arca elkomorult, szép szeméibe könnyek toltak.

— Ön tehát azt hiszi, — kezdte — de hát igaz, mi jogom is lehet nekem azt kívánni, hogy ön...

Hirtelen elhallgatott s egész modora megváltozott.

— Nem, nem, semmi se kényszeríthet a szólásra. Nem igazolhatom magamat; gondoljanak önk felőlem, amit akarnak.

— Pedig biztosan érzem, hogy igazolhatná magát, — mondtam.

— Nem; kérem, távozzék, hagyjon el, — esdeklé s kezét olyformán tette karomra, mintha szelíden el akarna távolítani, azután hirtelen belépett az üvegajtón saját szobájába.

Nekem pedig nem maradt egyéb tenivalóm, mint kalapom megemlése után visszavonulni a 99-es szoba felé. De a második lépésnél már hangok bilincseltek le, melyeket Sarsfieldné szobájából hallottam.

IX.

Vezérfonalak.

— E kérdésre nem akarok válaszolni, — mondta egy női hang, mely a Sarsfieldné hangja volt.

— Nincs-e jogom kívánni? — szolt társra, kibén Fawcett kapitányra ismeretem.

— Nincs; tagadom. Nem tartozom semmiféle magyarázattal másnak, mint férjemnek.

Fawcett kapitány megvetőleg nevetett.

— Szegény ember! Egészen új dolog, az ön hűségi vallomását hallani.

— Arról sohasem felelkeztem meg. Lelkiismeretem tökéletesen tiszta, azt ön igen jól tudja.

— Azt nem tudom; mert ha úgy van, miért találtam önt a 99-es ajtajánál? Mondom, tudnom kell, tudni akarom. Nem kapott feleletet.

— Anna, miért nem akarja nekem megmondani? Nem látja át, mit foglal magában hallgatása?

Még mindig semmi felelet.

— Anna, kérem, mindannak emlékére, ami közöttünk történt, régi barátságunkra, régi... szerelmünkre!

— Kérem, mondta a nő, — ne beszéljen szerelméről; tartsa meg azt újabb ábrándképe; hűgum számára. Nagyon is jól ismerem álnok üzelmait.

— Ezt nem szabad mondania, Anna. Az én hibám volt-e, hogy évekket elölt, mikor először megismertem, nem lettünk egymáséi? Nem ajánlottam-e fel magamat? Jóllehet, csak szegény, alantas állású katona voltam, de híven szerettem. Ön azonban a gazdagabb partit választotta.

— És ön azt most visszatörölja, mert tudom, hogy hűgumnak csakis vagyona vonzza önt.

— Ön igaztalan. Én a legnagyobb csodálattal, legmélyebb vonzalommal viseltem Bertram kisasszony iránt önmagáért. Talán nem szeretem annyira, mint önt szerettem...

— Óh, bár engedte volna az ég, hogy sohase találkoztunk volna újra! — kiáltott keserűséggel Sarsfieldné.

— Ma reggel fájdalmasan esett volna hallani ez óhajt. Most azonban, a történet után, hajlandó vagyok osztolni nézetében.

A férfi kétségtelenül szemére vetett valamit, de mit? A gyilkosságot? Vagy inkább valami gyengéd viszonyt a meggyilkolt férfival?

— Figyeljen hát, Fawcett kapitány! — fordult hozzá csipős hangon, — ön azt kérdi tőlem, mi vezetett a 99-eshez? Nem mondaná-e meg nekem, mi vezette oda önt?

— Én önt követtem.

— Az nem igaz. Én ebből a szobából, mely egészen szomszédságában

KAIL G. ÁRPÁD

BANK ÉS HAJÓJEGYZLETE

— Alapított 1890-ben. —

Közjegyzői iroda úgy hazai, mint amerikai ügyek elintézésére. Pénzküldés az ó-hazába hetenkint kétszer, a legpontosabban és legolcsóbban.

UNIONTOWN, PA. W. MAIN STREET.

THE RONAY CO.,

1310 FIFTH AVENUE,

PITTSBURG, PA.

ajánlja honfitársai szives támogatásába pompásan berendezett üzletét, amelyben importált áruk a legjobb minőségben, kitűnő olvasmányok, remek kiállítású és minden vallásfelekezethez számára írt imádságos könyvek, irodaszer, írószekély, jófajta hazai dohány és szivarok, arany és ezüst ékszerek, valódi tajtek és selmezi pipák, száraz, szegecst paprika, liptói turó, tiszajelki bajszpedró, stb., a legutányosabb árban kaphatók.

KRAJNYÁK JÁNOS

Cleveland, O., 2755 East 79th street alatti legmodernebb berendezett szalonját ajánlja honfitársai pártfogásába. Kitűnő whiskey, törköly, nemkülömben mindig friss horod és üveg sör, tüzés magyar borok, finom zamatu szivarok, billiard, stb. állanak a közönség rendelkezésére.

MOLNÁR KÁROLY

Cleveland, O., 2747 E. 79. st. alatti legmodernebb berendezett szalonját ajánlja honfitársai pártfogásába. Pompásan pompásabb italok, tüzés magyar borok, kitűnő szivarok, billiard, kuglizó, stb. állanak a közönség rendelkezésére.

KÉPVISELŐINK.

A „Bevándorló”-t a következő urak képviselik a következő helyeken olyké, hogy előfizetési díjakat fevehetnek és nevükben nyugtáznak:

MAKRAY JENŐ ur.....South River, N. J.
VERES JÁNOS ur.....Trenton, N. J.
JUHÁSZ ISTVÁN ur.....Poughkeepsie, N. Y.
TORHÁN JÁNOS ur.....Yonkers, N. Y.
GÉTSY JÁNOS ur.....Torrington, Conn.
HIZSNYAY JÁNOS ur.....Danbury, Conn.
STENTZEL RICHARD ur.....Philadelphia, Pa.
POTMESIL ISTVÁN ur.....South Bethlehem, Pa.
SAMU GYÖRGY ur.....Bethlehem, Pa.
TINERAN VICTOR ur.....Youngstown, O.
BICZÓ FERENCZ ur.....South Bend, Ind.

HA BAJBA JUTOTT, FORDULJON NAAR MANFRED

békebíróhoz,
15 E. STATE STREET, TRENTON, N. J.,
aki tanácsot, segítséggel látja el.
T'AGYAR, NEM T, TÓT, LENGVEL stb.
TOLMACS MINDIG KÉZNEL.

A NAP

A magyar utasok szolgálatára. Magyarországi legfrissebb és legteljesebb napilap.
Felelős szerkesztője: Braun Sándor.
Politikai főszerkesztője: Bródy Sándor, Lengyel Zoltán és dr. Kalmár Antal.
A NAP a 4-es számú legfrissebb katonája s a 67-es politika legfrissebb katonája.
A NAP nemcsak a legfrissebb lap, de a LEGOLCSÓBB IS.
Előfizetés Amerika területére egész évre \$5. —
Félévre \$2.50
Nagyedre \$1.50
Mutatványzókat kézzel kell küldeni.
A NAP kiadóhivatala:
Budapest, VIII. ker., Rókk Sallárd-u. 9. sz.

RIZSAK JÁNOS

passaiei pénzküldő budapesti irodája
IV., Sütő-utca 6. szám alatt van.
Irodavezető: RIZSAK MIHALY.

RIZSAK JÁNOS, KÖZJEGYZŐ

MAGYAR PÉNZKÜLDŐ ÉS VÁLTÓINTÉZETE
127-2-ik UTCZA, PASSAIA, N. J.

PÉNZT a legpontosabban és lehetőleg leggyorsabban küld az ó-hazába. Az összes hajótársulatok meghatalmazott képviselője.

Mindenemű közjegyzői oktatások szakszerűen kiállítanak és konzultációs hitelesítettek. Jogi, katonai és telekkönyvi ügyekben pontossággal járok el.
Reám bízott ügyekben pontosan és lelkiismeretesen járok el.
Az utasokat személyesen elkísérem a hajóhoz.
Utbaigazítást, felvilágosítást és tanácsot ingyen adok.

FIKÜZLETEK:

ALPHA, N. J. PHILLIPSBURG, N. J.
WHARTON, N. J. SOUTH BETHLEHEM, PA.

van, mentem oda és akkor senkisek volt közelben.

— Én láttam őt.

— Azt nem hiszem. Valami sokkal rosszabb szándék vitte őt oda.

— Hogy merészel ilyet állítani? E beszéd oly vádat emel ellenem, melyet én el nem tűnök.

— Ön gyűlölte őt; féltékeny volt s azt képzelte...

— Hallgasson! Feleljen arra, amit tudni akarok. Miért találtam őt az inémet a 99-es ajtajánál?

— A kíváncsiság vitt oda. Jóllehet beteges, de ellenállhatatlan vágy ösztönözte meg, hogy lássam, mi történik...

— Egyes mentség, de nem elfogadható.

— Az is csupán kíváncsiság volt talán, ami őt ma reggel hat és hét óra közt odavezette?

— Azt bajos elhinni. Akkor még senkisek tudta, hogy az az ember meghalt.

— Nem értem. — volt a hideg ömura-lommal kijelentett válasz. — Miféle új gyanusítás ez?

— Tagadja talán azt is, hogy ma korán reggel az én ablakom alatt haladt el, a már említett időben?

— Minden esetre.

— Hiszen jól láttam.

— Nem igaz; hazugság!

— A tagadás oly határozott volt, hogy szinte megdöbbentette vallatóját.

— De mikor mondom, hogy felismerem őt. Bő, két pongyolában volt. Nem esatlakozhattam...

— Mégis tévedett. — mondta egy új hang, amely megdöbbentett s szívemet hevesen meglöbögöztatta. Őn az én két ruhámat látta.

— Klára!

— Bertram kisasszony! Lehetetlen-ség!

— Ez a két felkiáltás volt az utolsó, a mit hallottam. A hang felvilágosított, hogy Bertram kisasszony belépett a szobába. Alkalmasint átment saját szobájából nővérének az övével közvetlen összeköttetésben levő hálószobájába, melyből az a lakoszoba nyílt, hol az általam kihallgatott társalgás folyt.

Most már nem volt mitől tartani és mintán jobban játsztam a hallgatódzó szerepét, mintsem magam is óhajtottam, nem babaotam többé, hogy visszavonuljak.

Visszaszerte, egyszerre a Bertram kisasszony lakoszobája előtt voltam. Az üvegtető nyitva volt. A szobán keresztül három lépéssel kint lehettem a folyosón, miért ne használjam fel az így kínálkozó könnyű menekvésí módot?

Pillanat alatt határozottam és besurran-tam a szobába. De bármennyire siettem, még sem állhattam meg, hogy körül ne nézzek.

Közösleges fogadói szoba volt. A szokásos bitorzat, rózsaszín és fehér függönyök, olesó kárpitok. Hanem sokkal ékeesebb és barátságosabbá tette a szobát az, hogy az a bajos szép lény használta, ki csak imént saját szobájának nevezte. Finom, kimagyaráz-hatatlan varázs ömlött el benne. Az izléses esípkék a tükrön, a szalagok az ágy függönyzetén és a vidám bársony-keretes fényképek, egészen megváltoz-tatták a szoba jellegét. Nemesak a szem nyert azonban kielégítést, hanem bizonyos átható kellemes illat, valami finom, kedves illatszere, mely valószí-nűleg folytonos használat folytán az ajtó mögött függő ruhákból terjedt szét, vagy a gazdagon himzett illatos párnácskákból, mely egy elefántesont keztyűdoboz mellett feküdt a fiókos szekrényen, avagy tán az öltöző-asztal-ról a toilettkészületekből, az üvegekből, tégelyekből és abból az ezertféle apróságból, melyeket a legtöbb szép nő használni szeret, párolgott szét.

Szememet körüljárta a szobában, mindezt a toladó részeket gyönyöré-vel szemléltem, aki tudja, hogy tiltott gyümölcsöt érint; leghosszabbban bá-multam meg az öltöző-asztalt.

Azonban, mikor éppen elhagyni ké-szültem a szobát, melyben máris tulsá-gos sokáig időztem, hirtelen s váratlan-ul megrázkódtam.

Éppen a tükrő előtti atlaszpárnával szemközt volt egy kis ezüst tálcza. Kü-lönféle apróság, kulesok, esecse-becse volt rajta összehalmozva, azonfelül egy teknősbéka gyémántos hajtű.

Ellenállhatatlan vágy ösztönözt, hogy szemügyre vegyem.

Tökéletes párja volt annak, melyet a 99-esben találtam.

Mily rendkívüli véletlen! Hatása a

Minden Kishirdetés HUSZ szóig — 25 cent. —
Minden további szó 2 cent.
Kishirdetések előre fizetendők.

KIS HIRDETÉSEK

KISHIRDETÉSEKET elfogad a „Bevándorló” minden ügynöke és a kiadóhivatal: 327 East 13 street, New York.

KIADÓ LAKÁSOK.
LEGOLCSÓBB LAKÁSOK. 2, 3, 4 szobás világos lakások minden modern, kényelmes berendezéssel, olesó házbér mellett azonnal kiadók. IRO-DA: 511 EAST 78-ik UTCZA. [ápr. 17-ig.]

FORDÍTÁSOKAT magyarból angolra és angolból magyarra, valamint bármennyű okiratok bármily nyelven való elkészítését jutányos ár mellett elvállalja a Bevándorló kiadóhivatala.

HAZASODNI kíván New Yorkban lakó református vallású 28 éves fiatal ember. Iparos, elég jó keresettel. Husz-huszonkétéves leány, aki ért a háztartáshoz, jó férjre akadna. Ho-zománya nem szükséges. Ajánlatok küldendők e jelleg alatt: Iparos, Bevándorló, 327 East 13 str., New York.

KITUNÓ FARM, nagy terjedelmű, erdő-vel, tóval, Connecticut államban előnyös felté-telek mellett bérbe adandó. Bővebb felvilá-gosítást ad Perényi Béla, 422 East 14 street, New York.

NYIREGYPHÁZAI ASSZONYOK! LEÁNYOK!
Felkérjük mindazokat a hölgyeket, a kik Nyiregypházáról jöttek New York-ba, keressenek fel lehetőleg személye-sen. Sürgős ügy. Czim: Makray Ala-dárné, 327—E—13 st., New York, City.

KIADÓ LAKÁSOK.
LEGOLCSÓBB LAKÁSOK. 2, 3, és 4 szobás, világos lakások minden modern kényelmes berendezéssel, olesó házbér mellett azonnal kiadók. — Iro-da: 415 East 64 St. —IV. 20.

UTAZÓ ÜGYNÖKÖKET
keres a Bevándorló kiadóhivatala. Irni-olvasni tudó magyar emberek, akik a pontos elszámolás iránt biztosítékot ké-pesek nyújtani, jelentkezzenek akár személyesen, akár levélben. Czim: BEVÁNDORLÓ 327 East 13 street, NEW YORK.

HUNFALVY HUGÓ
Hites ügyvéd és jogtanácsos,
— közjegyzői hivatal. —
Iroda a főpostával szemben.
231 BROADWAY New York City.

„HUNYADI HALL”
404 East, 64 Street, New York,
Ave. A. és I. Ave. közt.
— Előrendülő magyar bor és sör-csarnok. —
MÓZER JÓZSEF, tulajdonos.
Az uptowni magyarság legkedveltebb mul-tatója. — Minden szombat este nagy zene és hangverseny.

Tisztelettel értesítjük olvasónkat, hogy a New Jersey állambeli PASSAICON a Monroe utca 16. szá-ma alatt új irodát nyitottunk, mely-nek vezetését Rimaszécsy Szegedy Gyula ur vette át, aki egész New Jersey államban, valamint Pennsylvania keleti részében képviseli a „Bevándorló”-t. Szegedy urat olvasónk támogatásába és pártfogásába ajánljuk.

MÓZER JÓZSEF
„KISFALUDY” KÁVÉHAZA és ÉTTERME
53. utca sarkán. 964 I. Avenue, New York.
Friss, jó magyaros ételek és italok minden időben kaphatók. — Két finom billárd-sza-lal. — A felsővárosi magyarok legjobb szórakozási helye.

Chester Frank Dyer urnak, az amerika Egységit Államok budapesti főkonzulának Iro-dája Budapestben, V. Wurm-udvar 21. szám alatt van. A főkonzul fiúmal ügynökségének irodá-ja, Fiume, Andrássy-ut 22. Magyar ameri-kaik, kik az ó-hazában nehézségeikkel találkoznak, forduljanak oda.

RANKINI I. MAGYAR MUKÉDVELŐ ÉS ÖNKÉPZŐKÖR.
— Alakult 1907. január hó 8-án. —
Gyűléseit tartja minden hó első vasárnap-ján a Schwartz-féle Hallban.
Elnök: Horváth János; alelnök: Bukorow Dušan; jegyző: Somovitz Sámuel; pénztárnok: Bukorow Dušan; pénzügyi titkár: Csapota Pál; vizgalmi bizottság: Csetey Juliska k. a., Bodács Sámuel, Nagy Bertalan, Flasz Istók, Fenyő András; könyvtárnok: Kardos István

LITTLE BOULEVARD
Elsőrangú magyar konyha. —
56 MASODIK AVENUE, NEW YORK
a 3. és 4. utcák között.
PROPPER H. tulajdonos.
— Ebéd, vagy vacsora 25 cent. —

ANGOL TANÍTÁS LEVÉLILEG.
Levélileg tanítunk angolul Amerika minden részébe. Tandíj havonta \$2.
Angol-magyar iskola, fordítási iroda.
MANDEL B. ERNŐ, egyet. hallgató
New York, N. Y., 61 Arc. A.

szerecsés esillagzatnak, melylyel Has-nip oly elbizakodottan díszekedett. Ime, ez újabb, csaknem tulságig eszhal-tatlan bizonyítéka Bertram kisasszony bűnös részességének.

[Folytatása következik.]

MUSZAJ KOPLALNI.
A bűjtől-művészet a bíróság előtt.

Az ember rendszerint akkor koplal, amikor ninesen pénze. A koplalás azonban mégse utolsó dolog, mert van-nak emberek, akiknek éppen akkor van pénzüik, amikor koplalnak. Ezek a szükségéből erényt csinálnak és a borzalomból művészetet. Azt lehetne mon-dani, hogy az éhezés a művészetek ka-balája. Akinek nem muszáj koplalni, nem érti meg az éhezé gyomor miszté-riumait. Talán azért igaztja annyira a jóllakott embereket, hogy rajong a koplalótudósok után és semmiféle mu-zseumi furesaságot nem néznek olyan szívesen, mint olyan embert, aki a nagy nyilvánosság előtt — hogy ugy-mondjuk — hivatásból bűjtöl. A híres Sacco vagyon gyűjtött a bűjtöléseivel és most már jóllakhatnék ő is, de mert a jóllakás nem olyan jövedelmező, mint a bűjtölés és hirt meg dícsőséget se hoz annyit, hát vígan tovább bűjtöl. Az emberek pedig tódulnak hozzá és nézik, nézik és gyönyörködnek benne, hogy milyen nagyszerűen nem eszik. Leg-utóbb Eberfeldben tartotta meg a bűjtölő-kurzusát. De pörüljárt. Az alapo-s németeknek nem éhezett eléggé alapo-san, mert naponkint néhány bonbont evett meg, holott csak vizet lett volna szabad innia. Az alapos németek ezért ugy megharagudtak rá, hogy feljelen-tették az ügyességénél s ez csalás miatt megindította ellene a bűnvádi eljárás-t és a törvényszék ötszáz márká pénz-bűn-

tetésre ítélte a szegény Saccot, mert muszáj bűjtölni.

Az eberfeldi törvényszék, ugy lát-szik, komolyan veszi a művészetet. A művészetben nem tűri meg a csalást. Ha Sacco nem művészkedik, hanem be-csületesen éhezik, mint sok más millió ember, akkor kutyabaja sínesen. Az eberfeldi törvényszék akkor nem mond-ja ki a szentenciát, hogy muszáj bűjtölnie. Éhezék kedve szerint, ahogy jól esik neki. A szegény embernek ez az egyetlen szabadsága. Ebbé nem szól bele senki se. Erre még hatóságí enge-dély se kell és nem büntetik meg érte, nem kell neki fizetni ötszáz márkát, ha éhezik.

Különben — ezt csak mellékesen mondjuk — az eberfeldi törvényszék rendszere alapján véglegesen meg lehet reformálni az államot. Ki kellene terjeszteni a kényszer-éhezést minden szegény emberre, akinek nines annyi keresete, hogy tisztességesen megélhes-sen. Az önkéntes-éhezésből legyen állami kényszer-éhezés. Aki vét az éhezés ellen és csak egy falat kenyérral enyhíti az éhségét, az fizessen ötszáz márká büntetést. Ha csak egy millió ember éhezik is az országban — pedig többen vannak — akkor könnyű szerrel besöpörhet az államkassza ötszáz mil-lió márkát esztendőnkint; néhány esztendő múlva aztán ebből a pénzből vég-legesen rendezheti a szegény-ügyet, úgy hogy pénzért se lehetne mutogatni több szegény embert.

De ezt csak mellékesen említettük. Ha valamely nagy államférfiu hasznosi-tani fogja ezt az ötletet, annál jobb és e sorok írója nem követel egy ötletért egyebet, csak néhány százezer korona provizórt, hogy a bűjti bírságokat ő is megfizethesse.

Nem mellékes azonban az éhezés, mint minősített csalás. Ez új, teljesen új és érdekes. Ezt is fel lehetne hasz-nálni a nép érdekében. A szegény em-

ber éhezik, mert azt hiszi, hogy az be-csületes dolog. Hát ebből a végzetes tévedésből ki kell gyógyítani. Ki kell mondani, hogy az éhezés közönséges csalás. Csalmi pedig veszedelmes do-log és a szegény ember nem nagyon sze-reget esalni. Fél a büntetéstől. És egész bizonyos, hogy ha az éhezést esalásnak minősítik, a szegény emberek nem mer-nek majd éhezni és akkor magától épül ki a szociális állam.

LOVASITTOTT ÉS LÓVÁTETT.
A képviselőház folyosóján minap dél-előtt néhány függetlenségű anyapárti ugratni próbálta az új balpárt ifju hon-atyáit.

A munkács kövér aznap közbeszó-lását hangoztatták egyre feljűk és gy-nulólva kérdezték:
— No, mi újság a lovasított balpárt-ban?
A hecczelődésnek végül is az egyik balpárti képviselő egy elmés visszavá-gással vetett véget.

Amikor már vagy tizedszer emleget-ték a kormánypártiak a lovasított bal-pártot, az új ellenzéki párt tagja oda-szólt nekik:
— Mondok nektek valamit. Sokkal szívesebben tartozom én a lovasított balpárt-hoz, mint a lóvátett jobbpárt-hoz!

18 éve fennálló banküzlet
PEARL JOZSEF, bankháza
FŐÜZLET: 319 East 3rd Street.
FIKÓÜZLET: 801 E. 3rd St., Oak cor.
SOUTH BETHLEHEM, PA.
Az összes hajvonalak törvényes képviselője. Pénzküldeményeket a vi-lág minden részébe legolcsóbban és legbiztosabban küld. Bármily peres ügyet, úgy óhazai, mint itteni dolgo-kat elintéz. Közjegyzői okiratokat tör-vényesen hitelesít. Utalgatásokat ingyen ág.

MEGBIZHATÓ BANKÁROK.
E rovat alatt oly bankcégeket nevezünk meg, amelyekhez honfitársaink bátran fordulhatnak pénzküldés vagy pénzbetétek czéljából.

NEW YORK ÁLLAM.
Knauth, Nachod és Kühne, 15 William street, New York.
Kiss Emil, 104 Second Ave., New York.
Tiz év óta fennáll.
Németh János, 457 Washington street, New York.
Deutsch Testvérek, 319 Houston st., New York.
Pénzküldés, hajójegytiroda és közjegyzői hivatal.
Nemzetközi Utazási Iroda és Pénzküldő Társaság, igazgató Láng József, 1496 Second Ave., New York City.
Magyar Amerikai Bank, állami bank, 33 Broadway. Elnök: William H. Bryan, ügy-vezető: Hunwald Sándor.
Betéteket kamatoztatás czéljából elfogad. A magyar bankárok részére a pénzügyi és bizto-ság legutósbabb árfolyam mellett eszközöl.
Schwabach magyar bankháza, 1431—1 Avenue, a 74-ik utca közelében.
Pénzküldéseket gyorsan és biztosan esz-köz. Hajójegyeket minden vonalra árusít. Ké-jegyzői okiratokat kiállít és hitelesít.

PENNSYLVANIA ÁLLAM.
B. Hender, successor to A. Hender Son & Co., Cassandra.
Pénzküldemények Magyarországra és Euró-pa bármely részébe olesón, gyorsan és bizto-san. Hajójegyek az összes vonalokon az ó-hazába sehol olesóbban nem kaphatók.
First National Bank, Első Nemzeti Bank, Minersville.
Alapítke \$500,000.00, tartalékalap és szét nem o-ztott nyeresemény \$75,000.00. Elnök Charles R. Kear, pénztárnok Harry F. Potter.
Roth József és Fiai, a Monongahela-völgynek legregőbb bankháza, saját épületében, 60-61-ik Ave. és Locust st. sarkán, McKeesport.
Pénzküldés az ó-hazába gyorsan, pontosan s legolcsóbb árfolyam mellett. Hajójegyeladá-s az összes vonalakra a legolcsóbb árak mel-lett. Közjegyzői okiratokat szakértelemmel ki-állítanak és a konzulátusi hitelesítést beszerzik.
Czim: Jos. Roth and Sons.

Hungarian American Savings & Trust Co., Duquesne Magyar Amerikai Takaréki és Hitel Társulat, Duquesne.
Alapítke és fölösleg 175,000.00 dollár. Penn-sylvánia állam legerősebb bankházaival egyke-s az egyedüli magyar államilag ellenőrzött ma-gyar bank Amerikában. Igazgatói és részvé-nyesek magyarok. Fizet két százalékos csekk-számlára, 4 százalékos betét-számlára. Pénz-küldés, hajójegy eladási és közjegyzői iroda.
Klein Jakob, magyar bank és váltóüzlete, 134 Penn Avenue, Pittsburg.
Megbízható pénzküldés és hajójegyelárusító kiállít közjegyzői okiratokat és elvállalja hazai ügyeknek elintézését.
Klein Arthur, Ranki, Pa.
Hajójegyek, pénzküldés, hazai ügyek elinté-zése.
Kail G. Árpád, Uniontown, Pa.
Amerikai és hazai ügyek elintézése. Közjegy-zői hitelesítés. Pontos pénzküldés.

OHIO ÁLLAM.
Percel Lajos, 532—534 Pearl street, Clevelans.
The Dollar Savings & Trust Co., Youngstown.
Vagyon: \$1,500,000. Pénzküldés gyorsan, o-lesón és pontosan. Pénzbetétek után 4 szá-zalék kamatot fizet. Üzletvezető: Burger B. Lajos.
Moskowitz J. D., 1441 W. Dakota str., Dayton.
Közjegyzői iroda. A hajótársaságok törvé-nyes ügynöke. Pénzküldés a világ minden részébe jótállás mellett olesón és gyorsan.

WISCONSIN ÁLLAM.
Merchants and Savings Bank, Kereskedelmi és Takarékbank, Kenosha.
Wisconsin állam felügyelete alatt. H. B. Robinson elnök. Tőke \$25,000. Elad hajójegyeket minden vonalra. Pénzketek elküld a világ bármely részébe. Takarékbetéteket elfogad.

NEW JERSEY ÁLLAM.
Rizsák János, 128 Second street, Passaic.
Wárady Lajos, 449 S. Broad St., Trenton, N. J.
Pénzküldés és hajójegytiroda. Házak, telkek vétele és eladása.

WÁRADY LAJOS
Hazai peres és katonai ügyek pon-tos elintézése.
PÉNZKÜLDÉS AZ Ó-HAZÁBA.
Az összes hajvonalak képviselője.
HAZAK VÉTELE ÉS ELADASA.
magyar közjegyző
449 S. Broad St., Trenton, N. J.

Charles R. Kear Harry F. Potter
elnök pénztárnok

ELSŐ NEMZETI BANK
FIRST NATIONAL BANK
MINERSVILLE, PA.
Alapított 1864-ben. Schuylkill-County legregőbb nemzeti bankja.
Alapítke \$50,000.00
Tartalékalap és szét nem osztott nyeresemény 75,000.00
Elfogad pénzbetéteket s a pénzt csekk alapján vagy szóbeli felké-résre azonnal visszafizeti.
Pénzküldéseket a világ bármely részébe bank vagy postautalvány útján eszközöl.